

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 7/2020

Cena \$ 2.50

JULY 2020

Zázračný pramen v kostele sv. Wolfganga v Hnanicích

Obec Hnanice se nachází asi 8 kilometrů jižně od Znojma, přímo na hranicích Moravy a Rakouska. Uprostřed náměstí stojí překrásný chrám sv. Wolfganga, pod nímž vyvěrá zázračný pramen. Staré pověsti vyprávějí o tom, že zde kdysi bylo obětiště pohan- ským bohům, kde se lidé omyvali krví zvířat těmto božstvům obětovaných. Sv. Wolfgang pryč ve spravedlivém hněvu proti této bez- božnosti tak dlouho bušil do skály, až vy- trysknul zázračný očistný pramen, který smyl krv pohanských obětí a má uzdra- vující moc.

Historie traduje, že Hnanice byly shromaž- dištěm rytířů křížových výprav do Svaté země z našich a dalších oblastí severně od Dunaje.

Nejstarší prameny mluví o tom, že obec byla založena sedmi svobodnými usedlíky, kteří si zde postavili své domy, a nesla pů- vodně název Sedm dvorů. Tito obyvatelé také kolem roku 1200 studnu uprostřed vesnice zasvětili sv. Wolfgangovi a postavili nad ní k jeho cti malou kapli se sakristií a věžičkou. Dodnes je to jediný kostel zasvěcený tomuto světci v České republice. Sv. Wolfgang (924 – 994) byl biskupem v Řezně a v roce 973 povolil vyčlenit z této diecéze diecézi praž- skou. Ve svatovítské katedrále se od roku 1873 nachází i část jeho ostatků.

Duchovní správa v Hnanicích byla svěřena premonstrátům z nedalekého kláštera v Lou- ce u Znojma a roku 1284 byla obec přifařena k nedalekému Šatovu. Původní kaple brzy nestačila, a tak zde byl na konci 13. století postaven prostý jednolodní gotický kostelík se studnou sv. Wolfganga. Její voda uzdra- vila s pomocí Boží mnoho nemocných a byla proto navštěvována lidmi z širokého okolí.

Roku 1471 vymohl loucký opat Jan Bavor udělení odpustků věřícím, kteří místo navští- ví. Z darů poutníků se brzy začal budovat velkolepý chrám, který měl původní kostelík celý překrýt. Roku 1482 se začalo výstavbou západní věže s ochozem, která plnila též obrannou funkci. Následně pokračovala stavba monumentálního pozdně gotického trojlodí s bočními portály zdobenými ná- dernými figurálními reliéfy. Dílo podporo- vali dva olomoučtí biskupové Jan Filipec a Stanislav Thurza, což svědčí o mimořádném významu tohoto poutního kostela. Stavba je ojedinělá na našem území a pozdně gotické trojlodí čtvercového půdorysu i výzdoba chrámu - klenby, okna a kružby nesou stopy vídeňské svatoštěpánské huti. V nynější po- době a velikosti byl chrám dokončen roku 1487 a pak již stavba nepokračovala, zřejmě z finančních důvodů. Původně se ještě počí- talo s gotickým presbytářem, jehož součástí

by byla i zázračná studna. Výstavbu nazna- čují mohutné kameny dodnes vyčnívající na fasádě štítu a zazděný vítězný oblouk. Na- konec byl u nového kostela ponechán původní kostelík se studnou, který byl pouze upraven ve slohu novostavby. V této podobě byl kostel i s devíti oltáři posvěcen 3. dubna 1510 titu- lárním nikopolským biskupem Martinem.

Během třicetileté války byl kostel vypálen a teprve po delší době získalo trojlodí kostela barokní klenbu, nový krov a po roce 1657 i hodnotné barokní vybavení. Po zrušení louc- kého kláštera v roce 1784 učinili josefínské reformy poutím konec a z poutního místa byla zřízena farnost. Ze studniční kaple se stalo obecní skladiště, kamenné renesanční roubení svaté studny se ocitlo na farním dvoře a celá dispozice starého kostela byla přestavě- na na 3 samostatné prostory zvlášť přístupné.

Teprve koncem 19. století byla kaple se studnou znovu upravena. V roce 1940 byly na kůru postaveny nové varhany, které mají na svou dobu nejmodernější systém elektro- magnetické traktury. Po roce 1945 kostel chátral, protože jeho rozměry a potřeby pře- sahovaly možnosti malé farní obce a hlavně proto, že komunistický režim zvláště zde na „západní“ hranici silně bojoval proti církvi. Opravy započaly v 80. letech a pokračovaly v 90. letech, za přispění státu a obce.

Přestože ateistickým režimem byl silně po- tlačěn církevní život v těchto krajích, víra zde nezanikla. Kostel je postupně obnovov- án i navštěvován, modlitby zde stále zní a obec už není uzavřeným místem u pohra- ničních drátů. S otevřením hranic se oteví- rají též cesty ke smíření a vzájemnému setkávání sousedních národů. A pokud po- čítáme s Boží pomocí, tak nikdy neztrácíme naději a víru v dobro.

Do Hnanic se poutníci sjížděli proto, že je sem lákal zázračný pramen. Zdejší vodě se dodnes přiřítají léčivé účinky a uzdravující síla a podle svědectví mnohých napomáhá k rychlé regeneraci organismu a harmonizaci těla. Hlavní studna je uprostřed chrámové lodi, druhá u levé stěny, kam pramen stéká a odkud lze vodu vytáhnout vědrem.

Na stěně kaple dodnes visí podkovy legendárního koně, které mu odpadly z nohou

Legenda o studni sv. Wolfganga

Ke studni sv. Wolfganga se váží legendy o uzdraveních, které se zde měly stát. Jedna z nich vypráví o rytíři Rutgerovi, který se zde uzdravil ze slepoty. Ten kdysi dávno přijel do této krajiny a u studny si chtěl odpočinout. Byl zoufalý sám nad sebou, neboť mu hrozilo úpl- né oslepnutí. Když se však napil chladné kři- štálové vody a omyl si svůj obličej a vodou potřel oči, najednou dobře viděl jako dříve. S díky v srdci jel dále a kudy od těch časů prošel, tudy v širém světě šířil slávu studny svatého Wolfganga. Těšil se dobrému zdraví a všude na jeho cestách jej doprovázel jeho věrný kůň.

V té době byl kůň člověku spíše přítelem a bylo zvykem, že mladý šlechtic dostal hříbě již v dětství, vyrůstali spolu a a tvořili tak neroz- lučnou dvojici přátel. Po letech však kůň ze- stárnul a oslepnul. Rytíř se rozhodnul, že se s ním vrátí ke studni sv. Wolfganga a umyje mu oči vodou, aby zase viděl, podobně jako kdysi on sám. Když přišli na posvátné místo, kůň sám se bránil tam vstoupit, až mu z kopyt odpadly podkovy. Rytíř jej přesto přinutil ke studni přistoupit a oči mu omyl. Kůň sice pro- hlédl, ale rytíř, který nepochopil, že Boží dary si nikdo nemůže vynucovat podle svého přání, byl potrestán novým vlastním oslepnutím.

Tato podivuhodná legenda připomíná všem poutníkům, že o Boží pomoc a potřebné dary můžeme a máme prosit, ale nemůžeme si je vynucovat. Bůh sám ví nejlépe, co je k našemu prospěchu. A pokud někdy nějaké naše přání nesplní, věrme, že ví velmi dobře proč. On sám ví, co je pro nás nejlepší mnohem lépe, než my sami. Proto se vždy máme modlit: „Buď vůle Tvá.“

Podle:

www.farnostlouka.cz/farnost-hnanice/

Obrázek na titulní straně:
Kostel sv. Wolfganga v Hnanicích

Bože, cos ráčil

1. Bo - že, cos rá - čil před ti - sí - ci ro - ky
jenž - to jsi ří - dil a - poš - to - lů kro - ky

roz - ža - ti ot - cům svět - lo ví - ry bla - hé,
z vý - cho - du k na - ší Mo - ra - věn - ce dra - hé.

K to - bě hlas pros - by z té - to vlas - ti va - ne:

Dě - dic - tví ot - ců za - cho - vej nám, Pa - ne!

K to - bě hlas pros - by z té - to vlas - ti va - ne:

Dě - dic - tví ot - ců za - cho - vej nám, Pa - ne!

2. Na Velehradě bratři ze Soluně, / Cyril a Metod, kázali nám spásu; / ochranu skytlí v církve svatém lůně, / učili národ znáti ctnosti krásu. [: Od doby té nám světlo víry plane: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

3. Jazykem rodným Boží chválu pěli, / mateřskou řečí knihy svaté psali, / získali láskou Kristu národ celý, / život nám na vše věky zachovali. [: Nezhyne rod, jenž věřit neustane: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

4. Kolik to bouří nad vlastí se sneslo, / o život bylo zápasit nám v boji, / mohutné sídlo Svatopluka kleslo, / Velehrad víry bez pohromy stojí. [: Apoštolů to dílo požehnané: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

5. Velehrad náš, ten rozkvétá vždy znova / a žádná moc už nám jej nerozboří, / pokud náš národ v hloubi srdce chová / důvěru k Matce, která divy tvoří. [: Maria za nás prosit nepřestane: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

6. Otcové naši, svatí apoštolé, / ctí vaše jména stále národ vděčný. / Neopouštějte nikdy svého pole, / ať vaše setba dozraje v plod věčný. [: Ať na ni rosa požehnání kane: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

7. I když se pyšná nevěra kolí vzrůstá / a peklo seje koukol nových zmatků, / nebudem dbáti odvěkého vraha, / nedáme sobě bráti věčných statků. [: Víře vždy věrní budou Moravané: / Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

Kancionál č. 828

Čtete také článek: „Velehradská hymna...“ na str. 14

Nové sochy sv. Cyrila a Metoděje, které budou umístěny na nádvoří před velehradskou bazilikou. Jsou provedeny v mírně nadživotní velikosti (205 cm) z bílého kamene. Autorem díla je sochař Vladimír Matoušek, který přizval ke spolupráci Radima Horáka z Brna.

Modlitba ke sv. Cyrilu a Metodějovi

Svatí Cyrile a Metoději, vy, kteří jste s obdivuhodnou obětavostí nesli viru národům toužícím po pravdě a světle, vyproste nám, aby celá církev vždycky zvěstovala Krista ukřižovaného a zmrtvýchvstalého, Vykupitele lidstva.

Svatí Cyrile a Metoději, vy jste v těžké a lopotné misionářské práci vždycky zůstávali niterně spojeni s cařihradskou církví i s římským stolcem svatého Petra, vyproste nám, aby obě sesterské církve, katolická a pravoslavná, v lásce překonaly to, co je rozděluje, a aby mohly rychle dosáhnout dokonalé a vytoužené jednoty.

Svatí Cyrile a Metoději, vy jste se v duchu upřímného bratrství sblížili s různými národy, abyste všem přinášeli poselství lásky ke každému člověku, které hlásal Kristus. Vyproste nám, aby národy evropského kontinentu byly ve vědomí společného křesťanského dědictví zvěstovateli pokoje mezi národy celého světa.

Svatí Cyrile a Metoději, vy jste se dali vést láskou ke Kristu a opustili jste všechno, abyste mohli sloužit evangeliu, chraňte Boží církev, mě, Petrova nástupce na římském stolci, biskupy, kněze, řeholníky a řeholnice, misionáře a misionářky, otce a matky, mládež, děti, chudé, nemocné a trpící. Ať je každý z nás právě na tom místě, kam ho postavila Boží prozřetelnost, důstojným „dělníkem“ na Pánově žni. Amen.

(Papež sv. Jan Pavel II.)

LITURGICKÁ ČTENÍ

16.neděle v mezidobí - 19.července 2020

1. ČTENÍ - Mdr 12, 13.16-19

Čtení z knihy Moudrosti.

Kromě tebe není boha, který by se o všechno staral, nemusíš dokazovat, že soudíš spravedlivě. Neboť tvá moc je základ spravedlnosti a to, žes pánem, činí tě shovívavým ke každému. Vždyť sílu ukazuješ jen tomu, kdo nevěří v tvou svrchovanou moc, a trestáš vzdor těch, kdo ji znají. Ty však, který vládneš silou, v mírnosti soudíš a nás vedeš se vši šetrností, neboť kdykoli chceš, máš moc vždycky v ruce. Takovým jednáním jsi poučoval svůj lid, že spravedlivý musí být lidumilný. Svým synům poskytuješ radostnou naději, že po hříchu dáváš příležitost k lítosti.

2. ČTENÍ - Řím 8, 26-27

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vhodně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a Bůh, který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá, a že jeho přimluva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

EVANGELIUM - Mt 13, 24-43

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš předložil zástupům toto podobenství: „Nebeské království je podobné člověku, který nasej na svém poli dobré semeno. Ale když lidé spali, přišel jeho nepřítel, rozházel mezi pšenici plevel a odešel. Když pak osení vyrostlo a nasadilo na klas, tehdy se ukázal i plevel. Tu přišli služebníci k hospodáři a řekli mu: 'Pane, copak jsi nenasel na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?' On jim odpověděl: 'To udělal nepřítel.' A služebníci mu řekli: 'Máme jít a sesbírat ho?' On však řekl: 'Ne. Jinak byste při sbírání plevelu mohli s ním vytrhat i pšenici. Nechte obojí spolu růst až do žni - a o žniích řeknu žencům: 'Nejprve seberte plevel a svažte ho do snopků k spálení, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.'“ Předložil jim další podobenství: „Nebeské království je jako hořčičné zrno, které člověk vzal a zasal na svém poli. Je sice menší než všechna semena, ale když vyrostne, je větší než ostatní zahradní rostliny a stane se z něho keř, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ Pověděl jim jiné podobenství: „Nebeské království je jako kvas, který vzala žena a zadělala ho do tří měřic mouky, až se všechno prokvasilo.“ To všechno mluvil Ježíš k zástupům v podobenstvích a bez podobenství k nim vůbec nemluvil. Tak se mělo naplnit, co řekl prorok: 'Otevřu ústa v podobenstvích, vypovím, co bylo skryté od založení světa.' Potom rozpustil zástupy a šel domů. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili: „Vylož nám to podobenství o plevelu na poli.“ Odpověděl: „Ten, kdo rozsévá dobré semeno, je Syn člověka, pole je svět. Dobré semeno jsou synové Království, plevel jsou synové toho Zlého. Nepřítel, který ho zasal, je ďábel. Žeň je skonání věku, ženci jsou andělé. Jako se sbírá plevel a spaluje se v ohni, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti posbírají z jeho království všechny svůdce a ty, kdo dělají nepravosti, a uvrhnou je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce. Kdo má uši, slyš!“

17.neděle v mezidobí - 26.července 2020

1. ČTENÍ - 1 Král 3, 5.7-12

Čtení z první knihy Královské.

Hospodin se zjevil Šalomounovi ve snu v noci. Bůh pravil: „Žádej si, co bych ti měl dát.“ Šalomoun řekl: „Hospodine, můj Bože, tys učinil svého služebníka králem místo Davida, mého otce. Ale já jsem mladíček a nevím si rady. Tvůj služebník je však uprostřed tvého lidu, který sis vyvolil, lidu četného, který nelze pro množství ani sečíst ani odhadnout. Dej proto svému služebníku chápavé srdce, jak vládnout nad tvým lidem a rozlišovat dobro a zlo, neboť kdo by jinak mohl vládnout nad tímto tak početným lidem?“ Pánu se líbilo, že Šalomoun žádal právě toto, a proto mu řekl Bůh: „Poněvadž jsi žádal právě toto a nežádal sis dlouhý věk ani bohatství ani život svých nepřátel, ale přál sis chápat právo, hle - splním tvá slova. Dám ti moudré a prozíravé srdce, že nebylo podobného před tebou, ani po tobě podobné nepovstane.“

2. ČTENÍ - Řím 8, 28-30

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému, těm, kdo jsou z Boží vůle povolání. Neboť ty, které napřed poznal, ty také předurčil, aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna, aby tak on byl první z mnoha bratrů. A ty, které předurčil, také povolal, a ty, které povolal, také ospravedlnil, a ty, které ospravedlnil, také uvedl do slávy.

EVANGELIUM - Mt 13, 44-52

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl zástupům: „Nebeské království je podobné pokladu, ukrytému v poli. Když ho člověk najde, zakryje ho a s radostí nad ním jde, prodá všechno, co má, a to pole koupí. Nebeské království je také podobné obchodníkovi, který hledá vzácné perly. A když najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Dále je nebeské království podobné síti, která se spustí do moře a zahrne všechno možné. Když je plná, rybáři ji vytáhnou na břeh, posadí se, co je dobré, vyberou do nádob, co však za nic nestojí, vyhodí. Tak to bude při skonání věků: Vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivě pece. Tam bude pláč a skřípění zubů. Rozuměli jste tomu všemu?“ Odpověděli: „Ano.“ A on jim řekl: „Proto každý učitel Zákona, který se stal učedníkem nebeského království, je jako hospodář, který ze své bohaté zásoby vynáší věci nové i staré.“

18.neděle v mezidobí - 2.srpna 2020

1. ČTENÍ - Iz 55, 1-3

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toto praví Hospodin: „Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojdte k vodě; i když jste bez peněz, pojdte, zásobte se a jezte bez peněz a zdarma víno a mléko! Proč vydávat peníze za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nesytí? Slyšte mě a budete hodovat, vychutnávat tučná jídla! Nakloňte ucho své a pojdte ke mně! Poslouchajte, a naplní vás nový život! Sjednám s vámi věčnou smlouvu na věrných slibech daných Davidovi.“

2. ČTENÍ - Řím 8, 35.37-39

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Snad soužení nebo útlak nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo

nebezpečí nebo zabít? Ale v tom ve všem skvěle vítězíme skrze toho, který nás miluje. A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani mocností, ani výška, ani hloubka, a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu.

EVANGELIUM - Mt 14, 13-21

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když Ježíš uslyšel o smrti Jana Křtitele, odebral se lodí na opuštěné místo, aby byl sám. Jakmile o tom lidé uslyšeli, šli pěšky z měst za ním. Když vystoupil a uviděl velký zástup, bylo mu jich líto a uzdravil jejich nemocné. K večeru k němu přistoupili učedníci a řekli: „Toto místo je opuštěné a už se připozdilo. Rozpusť proto zástupy, ať se rozejdou po vesnicích a koupí si něco k jídlu.“ Ale Ježíš jim řekl: „Není třeba, aby odcházeli. Vy jim dejte jíst!“ Odpověděli mu: „Máme tady jenom pět chlebů a dvě ryby.“ Ježíš řekl: „Přineste mi je sem.“ A rozkázal, aby se lidé posadili na trávě. Potom vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzlhl k nebi a požehnal, lámal chleby a dal učedníkům a učedníci zástupům. Všichni se najedli dosyta a ještě sesbírali plných dvanáct košů zbylých kousků. Těch, kdo jedli, bylo na pět tisíc mužů kromě žen a dětí.

19.neděle v mezidobí - 9.srpna 2020

1. ČTENÍ - 1 Král 19, 9a. 11-13a

Čtení z první knihy Královské.

Když přišel Eliáš k Boží hoře Chorebu, přenocoval tam v jeskyni. A tu se k němu ozvalo Boží slovo. Řeklo mu: „Vyjdi ven a postav se na hoře před Hospodinem!“ Hospodin přecházel: prudký a silný vítr, který trhá hory a láme skály, vál před Hospodinem, ale Hospodin ve vítru nebyl. Potom nastalo zemětřesení, ale Hospodin v zemětřesení nebyl. Po zemětřesení šlehal oheň, ale Hospodin v ohni nebyl. Po ohni následoval šum jemného vánku. Když to Eliáš slyšel, zahalil si tvář pláštěm, vyšel ven a zastavil se u vchodu do jeskyně.

2. ČTENÍ - Řím 9, 1-5

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Mluvím pravdu - vždyť jsem Kristův - nelžu, a totéž mi dosvědčuje i svědomí osvětlené Duchem svatým: velký zármutek a neustálou bolest nosím v srdci. Pál bych si totiž, abych já sám byl proklet, od Krista vzdálen, pro své bratry, s kterými jsem tělesně spřízněn. Vždyť jsou to Izraelité, byli přijati za syny, Bůh s nimi bydlel, uzavřel s nimi smlouvu, dal jim zákonodárství, bohoslužbu i zaslíbení. Jejich předkové jsou praotci izraelského národa a od nich podle lidské přirozenosti pochází i Kristus - Bůh, který je nade všechno, buď velebený navěky! Amen.

EVANGELIUM - Mt 14, 22-33

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když Ježíš nasýtl zástupy, hned potom přiměl učedníky, aby vystoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než on rozpustí zástupy. Když zástupy rozpustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Nastal už večer, a byl tam sám. Zatím byla loď už daleko od břehu a vlny ji zmítaly, protože vanul vítr proti nim. K ránu šel Ježíš k nim a kráčel po moři. Když ho učedníci uviděli kráčet po moři, zděsili se, neboť mysleli, že je to přízrak, a strachem začali křičet. Ježíš však na ně hned promluvil: „Vzmužte se! To jsem já, nebojte se!“ Petr mu odpověděl: „Pane, když jsi to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě po vodě.“ A on řekl: „Pojď!“ Petr vystoupil z lodi, kráčel po vodě a šel k Ježíšovi. Zpozoroval však silný

vítr a dostal strach. Začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mě!“ Ježíš hned vztáhl ruku, zachytil ho a řekl mu: „Malověrný, proč jsi pochyboval?“ Pak vstoupili na loď a vítr přestal. Ti, kdo byli na lodi, se mu klaněli a říkali: „Jsi opravdu Boží Syn.“

Nanebevzetí Panny Marie - 15.srpna 2020

1.ČTENÍ - Zj 11, 19a; 12, 1.3-6a. 10ab

Čtení z knihy Zjevení svatého apoštola Jana.

Boží chrám v nebi se otevřel a ukázala se v něm archa jeho úmluvy. Pak se objevilo na nebi veliké znamení: žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy. Potom se objevilo na nebi další znamení: veliký ohnivý rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy a na každé hlavě měl čelenku. Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. Ten drak se postavil před ženu, která měla rodit, aby pohltil její dítě, jakmile ho porodí. A porodila syna, chlapce, toho, který má vládnout všem národům železným prutem. Avšak její dítě bylo uchváčeno do nebe k Bohu, k jeho trůnu. Žena pak uprchla na poušť, kde měla místo připravené od Boha. Tu jsem uslyšel hlasité volání v nebi: „Od nynějška patří vítězství, moc a královská vláda našemu Bohu a panování jeho Pomazanému.“

2.ČTENÍ - 1 Kor 15, 20-27a

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'ánům.

Bratři! Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kteří zesnuli. Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu. Ale každý v tom pořadí, jaké mu patří: na prvním místě je Kristus, pak ti, kteří jsou Kristovi, až přijde. Potom nastane konec, až odevzdá své království Bohu a Otcí a až zlomí vládu všech možných knížat, mocností a sil. On totiž musí kralovat, 'dokud mu Bůh nepoloží všechny jeho nepřátele k nohám'. Jako poslední nepřítel pak bude zničena smrt. 'Všechno' totiž Bůh 'podřídil pod jeho nohy'.

EVENAGELIUM - Lk 1, 39-56

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně. Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“ Maria řekla: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédí na svou nepatrnou služebnici. Od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Mocně zasáhl svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocně sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtl dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství, jak slíbil našim předkům, Abrahamovi a jeho potomkům navěky.“ Maria zůstala u Alžběty asi tři měsíce a pak se vrátila domů.

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 30. června 2020

Politické události

Poslanci podpořili schodek státního rozpočtu na 500 miliard

Na zvýšení schodku letošního rozpočtu na 500 miliard korun kývli v prvním čtení poslanci. Nyní návrh projedná rozpočtový výbor. Definitivně budou o zákonu poslanci hlasovat v červenci. „Věřím, že se nám společně podaří překonat nelehký rok 2020 a pevně doufám v to, že tato novela zákona o státním rozpočtu pro rok 2020 je tou poslední,“ řekla ministryně financí Alena Schillerová.

Neuspěl šéf poslanců TOP 09 a exministr financí Miroslav Kalousek, který navrhoval, aby Sněmovna vrátila vládě rozpočet k přepracování. Sněmovna neschválila projednávání zákona ve stavu legislativní nouze, takže rozpočet nemohli poslanci schválit za jediný den.

Každá deficitní koruna je dluh, který budou muset lidé v této zemi vrátit. A zatímco na začátku tohoto roku byl dluh každého občana České republiky 153 500 korun, v případě, že bychom schválili vládou navrhovaný deficit ve výši 500 miliard, zvýšilo by se zadlužení každého občana na 198 300 korun, včetně seniorů a malých dětí. Tedy zadlužení každého občana ze 153 tisíc na 198 tisíc jenom tímto rozhodnutím,“ řekl Fiala, šéf nejsilnější opoziční strany ODS. TOP 09, která chtěla rozpočet vrátit vládě k přepracování, navrhla snížit výdaje i deficit o 80 miliard korun. Podporu navýšení schod-

ku na 500 miliard přislíbili komunisté.

Původně byl letošní rozpočet schválen se schodkem 40 miliard korun, pak ho vláda kvůli opatřením proti šíření koronaviru se souhlasem Sněmovny zvýšila nejprve na 200 miliard a potom i na 300 miliard korun. Nyní tak jde už o třetí navýšení letošního schodku.

Děšť zvedal hladiny řek v Česku. Voda hrozila na východě Čech i na Vysočině

Kritické sucho v České republice vystřídaly v květnu a červnu silné přívalové deště. Hladiny řek se v druhé polovině června kvůli dešti opět zvýšily hned v několika krajích. Třetí povodňový stupeň platil na několika tocích na Vysočině, v Olomouckém a Pardubickém kraji. Hasiči tam nejčastěji čerpali vodu ze zatopených sklepů nebo stavěli provizorní hráze. Rozvodnila se i řeka Orlice v Královéhradeckém kraji a Novohradka a Chrudimka na Pardubicku.

Půdní sucho do jednoho metru z Česka po intenzivních dvouměsíčních deštích prakticky vymizelo, vyplývá z údajů vědců z portálu Inter-Sucho. Malé oblasti sucha zůstávají pouze v okolí Slaného a Loun na hranicích Středočeského a Ústeckého kraje. V jiných oblastech je ale nasycenost půdy stoprocentní a při intenzivnějších deštích tam hrozí další povodně. Nasycenost půdy je stoprocentní prakticky v celém Moravskoslezském kraji, na severní polovině Zlínského kraje, v Jeseníkách a

Rychlebských horách, v Orlických horách i podhůří, ve východní části Pardubického kraje, na Žďársku, také na pomezí krajů Olomouckého, Jihomoravského a Zlínského. Dále je půda stoprocentně nasycená v Krkonoších, Jizerských horách a na Šumavě. Raritou je stoprocentní nasycenost menší oblasti na jih od Brna, které je jednou z nejsušších oblastí Česka. Spíše opačný problém přetrvává na severozápad od Prahy a v Poohří, kde je nasycení citelně nižší než v ostatních částech republiky.

Současné deště mohou pomoci i podzemním vodám, jejich doplnění však trvá mnohem déle a jejich stav je stále podnormální. Podle vědců současné vlhké dva měsíce neznamenaají, že by už Česko nemělo čelit suchu, které se podle modelů s jistotou vrátí. Česko nevysychá kvůli tomu, že by méně pršelo, ale proto, že se zvyšuje průměrná teplota, a více vody se tak odpaří.

V dlouhodobém průměru přiši stále stejně a tak to má zůstat podle modelů i nadále. Stejně tak modely ukazují, že Česko nemá čelit suchu jako jihoevropské státy, nicméně se prodlužují období bez deště a vzrůstá množství přívalových lijáků na úkor „zahradních dešťů“. Na důležitosti tak stále více získává hospodaření s vodou.

Pražské letiště ožívá.

V červenci obnoví pravidelné linky a přidá nové

Pražské letiště obnovuje provoz. Kromě návratu pravidelných linek do vzdálených klíčových i dovolenkových destinací přibudou i nové trasy. Začátkem července budou z Ruzyně letadla dvaceti různých leteckých společností

létat do 57 destinací.

V prvním červencovém týdnu dojde k obnově 34 destinací, v současnosti fungující spoje posílí. Vráti se i pravidelné dálkové linky, společnost flydubai obnoví spojení do Dubaje a Qatar Airways se vrací s letem do katarského Dauhá.

„Se začátkem července bude mít Letiště Václava Havla Praha obnovený provoz do celkem 57 destinací. Mezi nimi jsou také dvě dálkové destinace, 29 vytipovaných klíčových destinací, jako je Londýn, Paříž, Amsterdam, Barcelona nebo Frankfurt a nově také několik dovolenkových destinací, jako Rhodos, Kos, Korfu, Mallorca nebo Tenerife,“ uvedl v tiskové zprávě Václav Řehoř, předseda představenstva Letiště Praha.

Tento týden by se měly obnovovat linky i do Osla, Malagy, Göteborgu, Varšavy nebo Oděsy. Během prvního červencového týdne se tak počet dostupných destinací na pražském letišti zvýší v porovnání se stavem v posledním červnovém týdnu o 50 procent.

V průběhu července by podle očekávání měl začít provoz i na dalších linkách. Na opětovné uvedení přímého spojení z Prahy čekají Benátky, Milán, Neapol, Riga nebo Varna. Vrací se i letecké společnosti, v červenci z Prahy opět vzlétne Air Malta, Flydubai, LOT Polish Airlines, Norwegian, Qatar Airways a Tarom.

„Obnovujeme lety především do dovolenkových destinací, jako jsou Kanárské ostrovy nebo Řecko, kde je příznivá epidemiologická situace. Důležitý je také návrat do takzvaných klíčových destinací, mezi které patří velká města,“ vysvětluje Řehoř.

V plánu je i zavedení úplně nových linek. Od srpna začne pod taktovkou Ryanairu létat pravidelná linka do Košic, irská aerolinka zavádí z Prahy i spojení do kyperského města Pafos. Na Kypr míří s novou linkou i Wizz Air, který zavádí let do města Larnaka. Maďarská nízkonákladovka během prázdnin začne létat do bulharské Varny a albánské Tirany. Ryanair bude linkou na Slovensko konkurovat ČSA, které po koronavirové epidemii spojení z Prahy do Košic také obnovily. Na nízké ceny budou nízkonákladové společnosti táhnout nejspíš ještě více než v minulosti. V porovnání s předešlými lety klesly ceny o zhruba 30 %.

Levné letenky mají především přitáhnout cestující, což se podle všeho zatím daří. „Češi už zase poměrně dost cestují. Letadla bývají plná tak z 80 %, nejčastěji létají do Řecka, Barcelony a jiných dovolenkových destinací. Mnoho Čechů nclétá jen z Prahy, ale i z okolních letišť jako je například Vídeň.

Ekonomika

Remdesivir proti koronaviru bude pro pacienty za přijatelnou cenu

Společnost Gilead Sciences Inc stanovila cenu svého léku remdesivir proti covidu-19 ve Spojených státech a dalších rozvinutých zemích na 2340 dolarů za pětidenní léčbu. Tato cena je nižší, než 5080 dolarů za pět dní, které před tím doporučil americký Institut pro klinický a ekonomický přezkum ICER, který hodnotí účinnost léčiv. Informovala o tom v pondělí 29. června agentura Reuters. Zpráva neu-

přesňuje, které země se budou řadit mezi rozvinuté.

Remdesivir, který v Gilead Sciences vyvinul tým pod vedením Čecha Tomáše Cihláře, už pro nouzové a omezené použití pro nemocné se závažným průběhem nemoci covid-19 schválily Spojené státy, Indie a Jižní Korea. V Česku byl lék použit k experimentální léčbě.

Před čtyřmi dny Evropská léková agentura (EMA) po zrychleném hodnocení přínosů a rizik doporučila, aby byl přípravek remdesivir podmíněně schválen k léčbě pacientů s nemocí covid-19. Remdesivir budou moci pod názvem Veklury předepisovat lékaři v Evropské unii, jakmile to odsouhlasí Evropská komise (EK). Ta se obvykle řídí doporučením lékové agentury a její rozhodnutí se očekává v blízké době. Proti covidu-19 zatím neexistuje žádný oficiálně schválený lék ani vakcína.

Cena remdesiviru byla předmětem zanícené debaty od chvíle, kdy Spojené státy v květnu schválily nouzové použití tohoto léku pro některé pacienty s covidem-19. Odborníci uváděli, že musí společnost Gilead postupovat uvážlivě, aby nebudila dojem, že chce zneužít nynější celosvětové zdravotní krize k co největšímu zisku.

V květnu zahájil jeden z největších výrobců léků v Bangladéši Beximco Pharmaceuticals výrobu remdesiviru. Při zveřejnění této informace firma plánovala ocenit lék, který se podává nitrožilně, na 5000 až 6000 bangladéšských tak (60 až 70 dolarů) za ampuli; ocenění firmou Beximco naznačilo, že by léčba jednoho pacienta remdesivirem mohla v zemi vyjít na 300 až 800 dolarů.

Gilead se také spojil s výrobci generických léčiv v Indii a Pákistánu, včetně společnosti Cipla Ltd and Hetero Labs Ltd, aby vyráběly a dodávaly remdesivir do 127 rozvojových zemí. V nich by měla cena dosahovat zhruba 600 dolarů za kúru.

O pětinu méně aut. Český autoprámysl se z covidu zatím nevzpamatoval

Český autoprámysl připraví koronavirová krize během roku o 300 tisíc vozidel. Ve srovnání s loňskem tak produkce klesne o zhruba pětinu, zhoršilo odhad pro letošní rok Sdružení automobilového průmyslu Auto SAP. Tuzemské výrobce a jejich dodavatele tak výpadek výroby a obtížný návrat k plnému provozu připraví o 215 miliard korun tržeb.

„Došlo k zastavení prodeje, přerušení vypracovaných dodavatelských řetězců. V celé Evropě a ve světě se v průběhu jara výroba téměř zastavila,“ uvedl prezident sdružení Bohdan Wojnar.

Dubnová výroba se v českých automobilkách meziročně propadla o 89 procent a následující měsíc se mírně zvýšila na 53procentní meziroční pokles. To pro české výrobce představovalo pokles ve výrobě o 220 tisíc osobních automobilů a výpadku 90 miliard v tržbách pro finální výrobce a dalších 60 miliard pro jejich tuzemské dodavatele.

Zhruba dvacetiprocentní pokles v Česku je stále o pět procentních bodů lepší výsledek, než jaký podle odhadu Auto SAP čeká v průměru automobilový průmysl v Evropě.

Se třicetiprocentním poklesem se pak budou potýkat výrobci na americkém konti-

nentě, což souvisí i s mnohem delší dobou odstávky tamních výrobních závodů. Zatímco v Česku byly automobilové továrny zavřené šest týdnů, v jižní Americe trvaly odstávky dvojnásobnou dobu. Mírnější propad v rozmezí 10 až 15 procent čeká producenty z Asie.

Ještě leden a únor přitom ukazovaly na obdobně silné výsledky jako v letech 2018 a 2019. Vloni se v Česku vyrobilo přes 1,4 milionu osobních automobilů, což představovalo jen velice mírný pokles proti rekordnímu výsledku z roku 2018. Celosvětová produkce přitom už během minulého roku zaznamenávala pokles poptávky, což se odrazilo v meziročním snížení světové výroby o šest procent a 4,6 procenta v Evropě.

Česku se tak podařilo přeskóčit Velkou Británii a vyšplhalo se na příčku čtvrtého největšího výrobce automobilů v Evropě a jedenáctého celosvětově, dodal Wojnar.

U Mostu začala fungovat největší přírodní čistírna důlních vod v Evropě

Největší přírodní čistírna důlních vod v Evropě začala fungovat v Mariánských Radčicích na Mostecku. Biotechnologický systém založený na principu kořenové čistírny má zajistit stabilní a nízkonákladový způsob čištění s využitím procesů, které se běžně vyskytují v přírodních mokřadních ekosystémech.

Momentálně celý systém poběží v ročním zkušebním provozu, poté by se měla voda, zbavená všech nežádoucích chemických prvků, používat i k udržování stálé hladiny na nedalekém jezeře Most.

Důlní vody pocházejí z blízkého hnědouhelného lo-

mu Bílina a jejich čerpání zajišťuje státní podnik Palivový kombinát (PKÚ) v této lokalitě již od roku 2004 v rámci nutného odvodňování Mosdecké pánve kvůli stále probíhající těžbě uhlí.

„Přípravy na projektu začaly zhruba před pěti lety. Stavba samotná pak trvala více než rok. Naštěstí jí nezbrzdila ani omezení kvůli koronaviru,“ řekl Walter Fiedler, ředitel PKÚ.

Než voda přes čerpadla doputuje do čistírny, nastoupá více než tři sta výškových metrů. Čerpá se totiž ze dna lomu, které je již dvacet metrů pod hladinou moře. Standardní přítok do vodního systému čistírny je 60 litrů za sekundu, čerpadla a čistírna však mohou zvládnout v případě potřeby až dvojnásobek. Uměle vytvořený mokřad na ploše více než 2,5 hektaru tvoří šest usazovacích a čistících nádrží osázených různými vodními rostlinami, přes které voda pozvolna protéká. Sedmá nádrž je stabilizační a dočišťovací.

Během čištění by se měla zbavit například zvýšené koncentrace železa, manganu a hliníku či síranů. Dosud voda putovala přes odkaliště a nejnutnější chemické přečištění do Mračného potoka, nyní teče do Radčického potoka.

Díky nové kořenové čistírně a plánovanému přečerpávání vody do jezera Most by měla odpadnout státnímu podniku i starost s udržováním jeho stále hladiny.

Každý rok je totiž nutné do nádrže pomocí přiváděče z Nechranické přehrady dopouštět hektolitry vody, za které PKÚ platí miliony korun. Tím, že nemá jezero stálý přítok, trápí ho v horkých a suchých letech zvýšený odpar.

„Nyní budou odborníci odebrat pravidelně vzorky, aby zjistili, že rostliny a příroda pracuje tak jak má, a že z areálu odtéká voda v požadované kvalitě. Pokud budeme chtít vodu přečerpávat i do jezera, které je bezokouvé, je nutné, aby voda splňovala ta nej přísnější kritéria,“ doplnil Miroslav Seidl, vedoucí střediska Kohinoor, pod které čistírna spadá.

Největší přírodní čistírna byla výzvou i pro projektanty. „Inspiraci jsme čerpali v Anglii, kde jsou podobné systémy čištění běžné, akorát že ne v tak velkém rozsahu a pro takové množství vody,“ popsal Jiří Rous ze společnosti Grania, jež se zabývá výstavbou kořenových čistíren.

„V takovémto měřítku podobnou stavbu zatím nikdo v Evropě neudělal. Celá příprava měla dlouhý vývoj a trvala několik let. Spousta věcí se navíc musela řešit až v průběhu stavby,“ dodal Rous.

Celkové náklady na stavbu se vyšplhaly na 80 milionů korun a byly hrazeny z takzvaných patnácti ekomiliard, které jsou určeny na odstraňování starých ekologických zátěží vzniklých před privatizací hnědouhelných těžebních společností v Ústeckém a Karlovarském kraji. Náklady na samotný provoz areálu už by měly být minimální, hlavní slovo tu totiž bude mít příroda.

Kurzovní lístek 30. 6. 2020 (střed)

EUR, 1	26,740
Kanada, 1	17,449
USA, 1	23,879

* * *

Kultura

Muž se pokusil zapálit obnovený Mariánský sloup na Staroměstském náměstí, zadržela ho policie

Neobvyklý incident řeší pražská městská policie. V neděli 21. června ráno zadrželi strážníci muže, který se na Staroměstském náměstí pokusil s pomocí hadrů založit oheň u nově vztyčeného Mariánského sloupu. Policisté požár uhasili, sloup byl ale poškozený od kouře a sazí.

Mariánský sloup se na Staroměstské náměstí vrátil téměř po 102 letech (podrobněji o tom čtete v samostatném článku na str. 12). Zhotovil jej sochař Petr Váňa a jeho spolupracovníci a Panna Maria na něj byla usazena 4. června. Detaily se stále dokončují a je kolem něj postaven plot, stavba má být hotova do 15. srpna, kdy bude sloup slavnostně pozhénán. O jeho návratu se diskutovalo od 90. let, pražští zastupitelé dříve opakovaně odmítli vyjádřit s tím souhlas, což se změnilo letos v lednu, kdy zastupitelstvo revokovalo původní nesouhlasné stanovisko.

Původní sloup 3. listopadu v roce 1918 na protest proti habsburské monarchii strhl dav, stavba repliky vyvolala veřejnou debatu. Zastánci obnovy považují sloup za symbol a vzpomínku na obránce Prahy za třicetileté války a významné barokní umělecké dílo. Podle odpůrců jde o symbol habsburské nadvlády a netolerantní rekatolizace země. (Další zajímavý článek od Radomíra Malého, který rozebírá mnohé aspekty čtete na str. 20.)

V neděli 21. června kolem 7:30 ráno muž u sloupu polil hořlavinou nějakou tkaninu a zapálil ji. Všiml si toho operátor kamerového systému a přivolal hlídku městských strážníků, která následně oheň uhasila vodou z lahve, kterou měla ve služebním vozidle. Muž měl ještě dva komplice. Jeden spolu s ním přešel plot prozatímně chránící sloup, druhý vše zřejmě natáčel na video. Hlavní viník z místa činu neutekl, ale zůstal na nedaleké lavičce před pomníkem M. J. Husa. Muže strážníci zadrželi a předali policii.

Sochař Petr Váňa serveru iRozhlas.cz řekl, že oheň stavbu nijak výrazně nepoškodil. Následky požáru odstranil Miloslav Černý, který loni v červenci očistil graffiti z Karlova mostu. „Požádal jsem pana Černého, který na to má techniku. Krásně to umyl. Mimo čištění se tomu kamenu nic nestane. Je to pevný materiál. Očistilo se to a není tam nic znát,“ uvedl Váňa.

Náklady na očistění podle sochaře činily zhruba 6000 korun, které Černý buď odpustí, nebo je uhradí Společnost pro obnovu mariánského sloupu. Vymáhat po pachateli částku podle mluvčího Karla Kavičky společnost nebude. Váňa dodal, že do budoucna by stavbu mohl chránit takzvaný antigraffiti nátěr.

Muži, který oheň kvůli nesouhlasu s umístěním díla založil, hrozí za výtržnictví a poškození cizí věci až dva roky vězení.

Výběr zpávk podle:
www.lidovky.cz
www.idnes.cz

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Papež František připojil tři nové invokace k Loretánským litaním

Loretánské litanie budou od nynějška rozšířeny o tři nové invokace. Z rozhodnutí papeže Františka v nich bude Maria vyzývána také jako “Mater misericordiae” - **Matka milosrdenství**, “Mater spei” - **Matka naděje** a “Solacium migrantium” - **Útěcha migrantů**.

Sobotou 20. června a památkou Neposkvrněného srdce P. Marie je datován list Kongregace pro bohoslužbu a svátosti adresovaný předsedům biskupských konferencí, v němž se oznamuje rozšíření Loretánských litaní. “Na své pouti do Nebeského Jeruzaléma se církev (...) na stezkách dějin světuje Té, která uvěřila Pánovu slovu. Z evangelia víme, že Ježíšovi učedníci se naučili od samých počátků chválit “Požehnanou mezi ženami” a spoléhat na její mateřskou přímluvu,” čteme v listu podepsaném prefektem zmíněné kongregace, kardinálem Sarahem. Jak dále připomíná, “křesťanská zbožnost v běhu staletí vyhradila Panně Marii, jakožto privilegované a jisté cestě k setkání s Kristem, bezpočet jmen a titulů”. Také v současné době, “poznamenané stíny nejistoty a dezorientace, se k Ní Boží lid v lásce a důvěře utíká se zvláštní oddaností”, dodává kardinál Sarah. Papež František proto vyslyšel přání mnohých a rozhodl o zanesení tří nových invokací do Loretánských litaní.

První z nich “Mater misericordiae” - “Matko milosrdenství”, bude následovat po invokaci “Mater Ecclesiae” - “Matko Církve”. Druhá: “Mater spei” - “Matko naděje”, po invokaci “Mater divinae gratiae” - “Matko božské milosti”, a třetí: “Solacium migrantium” - “Útěcho migrantů” po “Refugium peccatorum”, “Útočiště hříšníků”.

Jak prozrazuje název, původ Loretánských litaní třeba hledat v modlitbách zbožných poutníků ke Svatému domu v italském Loretu. Z poloviny 16. století se zachovaly první invokace ke cti Matky Boží připojované za modlitbu růžence, k nimž papež Pius V. po vítězství Svaté ligy v Bitvě u Lepanta připojil titul “Pomocnice křesťanů”. Rozšiřování litaní se napříště stalo výsadou Petrových nástupců. Tak například Benedikt XV. připojil během I. světové války invokaci “Královno míru”, Pavel VI. “Matko církve” a naposled Jan Pavel II. v roce 1995 “Královno rodin”.

Nové Katechetické direktorium vyzývá k evangelizaci „digitálního kontinentu“

Svatý stolec představil nové Katechetické direktorium. Aktualizovat evangelium skrze kulturu setkání, ukládá se za úkol v podtitulu odkazujícím slovníkem papeže Františka k úzkému poutu mezi evangelizací a katechezí, propojenosti prvního hlásání s dozrálou vírou předávanou osobním příkladem.

Dokument navazuje na Všeobecné katechetické direktorium z roku 1971 (Direttorio catechistico generale) a Všeobecné direktorium ke katechezi z roku 1997 (Direttorio generale per la catechesi). Vypracovala jej Papežská rada pro novou evangelizaci a papež František k němu připojil podpis již 23. března, na liturgickou památku sv. Turibia z Mogroveja, misionáře z 16. století, evangelizátora v oblasti dnešního Peru a patrona latinskoamerických biskupů.

Třisetstránkový dokument je rozčleněn do tří oddílů a 12 kapitol. **Připomíná, že každý pokřtěný je učedníkem a misionářem, a proto na něm také spočívá úkol hledat nové jazyky k předávání víry.** Za vodítko si přitom má osvojit tři základní principy: svědectví, neboť “Církev neroste proselytismem, ale přitažlivostí”, milosrdenství, jež je autentickou katechezí činící hlásání víry věrohodným, a konečně svobodný a nezištný dialog, který k ničemu nenutí, nýbrž je založen na lásce a přispívá k pokoji mezi lidmi.

První část, nadepsaná “**Katecheze v evangelizačním poslání církve**”, pojednává především o formaci katechetů, který musí na prvním místě katechetou “být”, a teprve potom katechetu “dělat”. Žádá se od něho život v misionářském duchu, vzdálený sterilnímu pastoračnímu aktivismu a individualismu. Učitelé, vychovatelé a katecheté mají být svědky, kteří pokorně, s respektem ke svobodě druhého člověka, doprovázejí a kreativně využívají nových nástrojů a jazyků.

Druhá část, nazvaná “**Procesy katecheze**”, poukazuje na prvním místě k významu rodiny, jako přirozenému, spontánnímu prostředí života z víry. Právě v rodině je křesťanská výchova “více dosvědčovaná než vyučovaná”. Ohledně neregulérních situací a nových rodinných scénářů přítomných v dnešní společnosti direktorium vybízí k doprovázení, naslouchání a porozumění, které by všem mohlo vracet důvěru a naději.

Dokument nezapomíná ani na **katechezi postižených lidí**, označovaných za “svědky základních pravd lidského života”, kteří mají být přijímáni jako dar a zapojuvání do života společenství, zatímco jejich rodiny si zaslouží “úctu a obdiv”.

Dalšími kategoriemi, kterých si všimá nové katechetické direktorium jsou **migranti**, jejichž situace daleko od domova je vystavuje také krizi víry. Rovněž v jejich případě se katecheze má zaměřit na přijetí a solidaritu, podporu v boji proti předsudkům a nebezpečím, do nichž mohou upadnout, jako je obchod s lidmi. Za “misijní oblast” označuje dokument také vězení, kde je úkolem církve hlásat spásu v Kristu a ukazovat svou mateřskou tvář. A konečně se nesmí zapomínat na přednostní pozornost k chudým, kde je zapotřebí kromě výchovy k evangelní chudobě šířit kulturu bratrství, ale také rozhořčení nad situacemi bídy a nespravedlnosti.

Třetí část, věnovaná “**Katechezi v partikulárních církvích**”, vyzdvihuje zejména roli farností, označených za “příklad komunitního apoštolátu”. Povzbuzování jsou zejména

ke kreativní katechezi a "vycházení" do situací konkrétních lidí. Katolické školy direktorium vybízí, aby přešly od institucionálního konceptu k představě školy jako společenství víry, v nichž se výchovný projekt zakládá na evangelních hodnotách. Ohledně výuky náboženství se zdůrazňuje, že je specifickou disciplínou, avšak komplementární ke katechezi. Náboženská oblast je dimenzí lidské existence, a tedy nesmí být opomíjena, konstatuje direktorium a označuje za právo rodičů a studentů získat integrální formaci také pokud jde o výuku náboženství.

Obsáhlý text katechetického direktoria si všímá také řady dalších specifických otázek, jako je ekumenismus a mezináboženský dialog, v nichž klade důraz na výchovu k míru a spravedlnosti, vzájemnému poznávání a unikání povrchním generalizacím. Upozorňuje na dvojí stránku digitální epochy, která na jedné straně přeje nezávislým informacím a rozšiřuje možnosti poznání, ale zároveň může vést do samoty, manipulací, kyberšikany a dalších nešvarů. Úkolem katecheze v této oblasti je výchova k rezistenci vůči "kultuře chvilkovosti", postrádající hierarchii hodnot a neschopné rozlišovat pravdu a kvalitu. Zejména mladé lidi je třeba doprovázet v hledání vnitřní svobody, která jim pomůže vystoupit ze stádovosti na sociálních sítích. Právě "digitální kontinent" označuje direktorium za výzvu dnešní evangelizace a vybízí k nabízení prostoru pro zkušenost autentické víry a interpretačních klíčů k velkým otázkám lidské existence.

Zvláštní pasáže se věnují rovněž vztahu víry, vědy a techniky. K bioetické problematice se zdůrazňuje, že "ne všechno, co je technicky možné, je morálně přijatelné". Direktorium upozorňuje také na potřebu specifické formace katechetů, založené na principu posvátnosti a nedotknutelnosti lidského života. V tomto kontextu dokument odsuzuje trest smrti jako "nelidské opatření, ponižující důstojnost člověka". Mezi tématy nechybí ani volání po "hluboké ekologické konverzi" a volání po katechezi pozorné k péči o stvoření a výchově k nekonsumnímu způsobu života.

Emeritní papež Benedikt XVI. navštívil v Německu svého nemocného bratra

Emeritní papež Benedikt XVI. přijel 18. června do Řezna v německém Bavorsku, aby navštívil svého těžce nemocného bratra Georga. Papeže doprovází jeho sekretář arcibiskup Georg Gänswein, zástupce velitele vatikánské stráže a malá skupina složená ze zdravotníků a spolupracovnice. Jedná se o vůbec první zahraniční cestu emeritního papeže po jeho abdikaci.

"Je to možná naposledy, co se oba bratři, Georg a Josef Ratzingerové, na tomto světě uvidí," sdělil mluvčí řízenského biskupství Clemens Neck. Podle něj oba bratry pojí velice úzký vztah, a proto se bývalý papež okamžitě vydal na cestu, když se dozvěděl, že se stav jeho o tři roky staršího bratra (96 let) výrazně zhoršil. Podle Mattea Bruniho, ředitele tiskové kanceláře Svatého stolce, zůstane Benedikt v Řeznu *"tak dlouho, jak to bude nutné"*.

Bratři Ratzingerové byli vysvěceni na kněze ve stejný den, 29. června 1951, v katedrále ve Freisingu. Život je vedl různými směry. Georg byl brilantním hudebníkem a Josef se stal známým teologem. Jejich vzájemné pouto vždy zůstalo pevné, o čemž svědčily i četné návštěvy Georga ve Vatikánu v letech 2005 až 2013, během let pontifikátu jeho bratra i po rezignaci z úřadu.

Když v roce 2008 městečko Castel Gandolfo nabídlo Georgu Ratzingerovi čestné občanství, Benedikt XVI. se k tomu vyjádřil následovně: *"Můj bratr byl pro mne od počátku života vždy nejen společníkem, ale také důvěryhodným průvodcem. Je pro mne orientačním a referenčním bodem díky svým jasným a rozhodným postojům"*.

Jáhenská a kněžská svěcení v českých a moravských diecézích v roce 2020

V měsíci červnu a červenci se konají tradičně v Čechách a na Moravě kněžská a jáhenská svěcení a primiční mše svaté nových kněží. V českých diecézích budou vysvěceni tři jáhnové (po jednom v Litoměřicích, Českých Budějovicích a v Plzni) a osm kněží (2 v Praze, 1 v Litoměřicích a 5 v Hradci Králové). Na Moravě bude vysvěceno deset jáhnů (5 v Olomouci, 3 v Brně a 2 v Ostravě) a devět kněží (3 v Olomouci, 4 v Brně a 2 v Ostravě). - *Kéž požehnaně působí na lše sv. Cyrila a Metoděje na Moravě i úhoru sv. Vojtěcha v Čechách.* – Dědictví otců zachovej nám, Pane!

Noc kostelů 2020 navzdory neobvyklé situaci

Koncerty, přednášky, projížďky na veteránech, výstup do věží, výstavy nebo různé aktivity pro děti. Taková byla Noc kostelů 2020 během níž se otevřelo 12. června 1157 kostelů a modliteben. I přes nižší účast byla tato noc jedinečná. Letošní 12. ročník byl díky specifické situaci zcela odlišný od předchozích let. Byl komornější, s užší programovou nabídkou než bylo zvykem, ale přesto zajímavý.

Pořadatelé ze všech osmi diecézí byli trpěliví. Vydrželi nezušit akci, ač všichni organizátoři v ostatních evropských zemích postupně „odpadávali“. „Před Velikonocemi jsme se od kolegů v Rakousku dozvěděli, že zvažují už jen online a televizní přenosy. Řekli jsme si, že na to půjdeme stejně, ale že to nejprve vyzkoušíme. Během tří dnů jsme proto spustili portál velikonoce.cz, abychom otestovali dovednosti našich farností. Během celého období karantény se ukázalo, že spousta z nich dokáže online přenosy velmi dobře udělat. K tomu jsme ještě vyjednávali přímý přenos s TV Noe," popisuje přípravu Petra Dolíhalová, národní koordinátorka Noci kostelů z brněnské diecéze.

Přípravy na Noc kostelů začaly už v lednu, ale od března se odehrávaly s Damoklovým mečem pandemic nad hlavou, s kostely zavřenými pro běžný provoz a s epidemiologickými prognózami, které se měnily z týdne na týden. Pak přišlo různé rozhodnutí zakladatelů tradice Noci kostelů v Rakousku: poprvé od roku 2005 tuto akci neuskutečnit. Ani to ovšem s vyčkávací taktikou českých organizátorů nepohnulo. „My

jsme se naopak rozhodli, že Noc kostelů proběhne – redukovaně a omezeně. A když bude nejhůř, třeba jen online, což byla disciplína, v níž se farnosti osvědčily. S napětím jsme přitom sledovali harmonogramy uvolňování všech restrikcí. Začal nás tláčit čas, protože bylo nutné dotvořit tiskoviny a programy. Když potom vláda a hygienici sdělili, že od 8. června se bude moci shromáždit až tři sta lidí, bylo nám už jasné, že Noc kostelů se může odehrát,“ vypráví o období příprav Petra Dolíhalová. Bylo však nutné o týden posunout termín na 12. června – potřebné uvolnění totiž mělo přijít až dva dny po původně plánovaném datu.

Oslavy 950 let vyšehradské kapituly

Před 950 lety založil kníže Vratislav II., pozdější první český král, na pražském Vyšehradě kolegiální kapitolu u kostela sv. Petra a Pavla. Toto společenství kněží-kanovníků funguje od té doby bez přerušení, a to včetně období komunismu. Místo je i domovem živé farnosti, kam často přicházejí hledající.

„Kapitula poskytuje zázemí kněžím ve správě arcidiecéze a na akademické půdě. Kromě toho významně přispívá do diecézního rozpočtu a zásadním způsobem kultivuje samotný Vyšehrad jako jednu z nejvýznamnějších památek naší vlasti,“ jmenuje pro KT profesor církevních dějin Petr Kubín. Vedle pražského biskupství byla v předhusitské době nejvýznamnější církevní institucí Čech – její probošti měli jakožto královští kancléři výsadní postavení u dvora a sama kapitula podléhala po většinu času papežské pravomoci. Vypleněna a pobořena husity začala později ztrácet své postavení, její majetek byl konfiskován po stavovském povstání a tvrdou zkoušku jí připravily třicetiletá válka, josefínské reformy, kdy měla být zrušena, i pozdější znárodnění rozsáhlých majetků komunisty. Kapitulní život však i v následujících 40 letech zůstal zachován.

V současnosti prožívá kapitula svou novou renesanci. „Je to moderní poutní místo, kam chodí lidé s nejrůznějšími motivací. Je to zároveň zelená zóna klidu v Praze, která má atmosféru a jistý *genius loci*. A přichází zde najdou i něco navíc – chrám. Je to tedy fantastická pastorační příležitost, ale srdce mi krvácí, když není dostatek času se jim věnovat,“ popisuje P. Michal Němeček, od roku 2016 děkan a administrátor farnosti.

„Zakladatel kníže Vratislav II. nanosil prý do základů kapitulního kostela dvanáct nůsí kamene,“ připomíná archeolog Bořivoj Nechvátal, který se Vyšehradu věnuje desítky let. Původní zakládací listina kapituly není zachována. Jisté ale je, že kostel byl koncem 11. století stavěn jako trojlodní bazilika, jak také doložil archeologický výzkum prováděný od roku 1966 vedle kostela rovněž na vyšehradském hřbitově. „Při revizním výzkumu v letech 2011–2018 byla navíc v bazilice sv. Vavřince nalezena předrománská stavba Byzantského typu (cca z první poloviny 11. století – pozn. red.) a křížového půdorysu, tzv. trikoncha se třemi apsidami vedle sebe. Nemá přímé analogie v Polsku ani Německu,“ poukazuje archeolog na zjištění, které přineslo zcela jiný pohled na architekturu tehdejších přemyslovských Čech a výrazně pozvedlo představy o úrovni tehdejší kultury.

Z podnětu královny Elišky Přemyslovny, která na Vyšehradě v roce 1330 zemřela, byla bazilika později prodloužena východním směrem, kde vznikl nový gotický presbytář sahající až k dnešním Čertovým kamenům. Za vlády jejího syna Karla IV. se bazilika naopak prodloužila o gotické trojlodí s kaplemi směrem západním. Tato část stojí dodnes ve zdivu současného kostela. „Po dokončení byl vyšehradský kostel nejdelší v celé Praze, měl přes 100 metrů na délku,“ upřesňuje historik Petr Kubín.

Oslavy 950 let od založení Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě začaly již připomínkou výročí úmrtí krále Vratislava 14. ledna 2020. Protože letošní rok poznamenala pandemie koronaviru, rozhodla se kapitula slavit toto výročí od ledna 2020 do června 2021.

Během měsíce června a července 2020 probíhá u příležitosti výročí hudební festival Varhanní Vyšehrad 2020. Protože kapitula nese jména sv. Petra a Pavla, jejichž svátek připadl letos na pondělí na 29. června, byla hlavní slavnost směřována na tento den. Slavnostní poutní mši sv. v bazilice celebroidal papežský nuncius Mons. Charles Daniel Balvo. Součástí oslav je také prezentace nového webu <https://www.kkvys.cz>, který nabízí i nahlédnutí do nepřístupných koutů kapitulních prostor a umožňuje tak prohlídku vykopávek románské baziliky a kostela sv. Vavřince.

Arcibiskupství pražské si připomnělo oběť Milady Horákové

Věneček květin na symbolický hrob JUDr. Milady Horákové na pražském Vyšehradě položil v pátek 26. června kardinál Dominik Duka. Uctil tak oběť demokratické politiky, od jejíž popravy komunistickým režimem uplynulo v sobotu 27. června rovných 70 let.

Na Vyšehrad se kardinál Duka vydal cestou z pietního shromáždění na ďáblickém hřbitově, kde si političtí vězni na Čestném pohřebišti popravených a umučených politických vězňů tradičně připomínají oběti komunistického režimu. Součástí tohoto Čestného pohřebiště jsou také hromadné hroby nemluvnat vězeňkyň z Věznice Pankrác a jsou zde pohřbeni i parašutisté, kteří provedli atentát na Reinharda Heydricha. Na tomto Čestném pohřebišti byla před pár lety provedena i exhumace umučeného pátera Josefa Toufara.

Na pietním shromáždění vedle zástupců politických vězňů, vrchního zemského rabína Karola Sidona či historika Petra Blažka z Ústavu pro studium totalitních režimů promluvil také kardinál Dominik Duka. „Jsme svědky toho, jak se základní hodnoty a ideály z naší společnosti vytrácejí. Jako by se vytrácelo vědomí o tom, co se v této zemi odehrálo,“ uvedl kardinál Duka. A dodal: „Generál Heliodor Píka řekl krátce před smrtí svému synovi Milanu. *‘Nemsti se, ale očisti’*. Naší povinností je nemstít se, ale očistit. Bez očisty nedokážeme žít pro ty ideály, za něž ti, kdo zde odpočívají, položili život.“

Sedmdesáté výročí popravy Milady Horákové si pražské arcibiskupství připomnělo i černým praporem a státní vlajkou vyvěšenými na arcibiskupském paláci.

Podle zpráv České biskupské konference

Mariánský sloup v Praze opět stojí

Po sto jedna letech, sedmi měsících a jednom dni ve čtvrtek 4. června 2020 se na pražské Staroměstské náměstí vrátil Mariánský sloup

Zde stál a bude zase stát

Ve čtvrtek, dne 4. června 2020, na svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze, bylo dokončeno osazení posledních částí architektury Mariánského sloupu k uctění jeho Matky Marie. Byl osazen největší díl sloupu, šestimetrový, 22 tun vážící dřík. V odpoledních hodinách byla za hlasu zvonů z věží chrámu Matky Boží před Týnem, zpěvu mariánských písní a spontánního potlesku osazena socha Panny Marie Immaculaty. Vrátila se na své místo v srdci Prahy i naší vlasti po téměř 102 letech a po 17 letech čekání na provizorním podstavci u bočního vchodu do Týnského chrámu. Naše přání, vytesané do základního kamene sloupu: „ZDE STÁL A OPĚT BUDE STÁT MARIÁNSKÝ SLOUP“ se s pomocí Boží naplnilo.

Střed Prahy získal novou siluetu v podobě hodnotné umělecké kopie původní sloupu ze 17. století od barokního sochaře Jana Jiřího Bendla. Sloup je vysoký téměř 16 metrů. Společnost pro obnovu Mariánského sloupu děkuje všem, kteří doma i v zahraničí přispěli svými dary na vznik a dokončení tohoto velikého díla. Největší gratulace a poděkování patří obětavému a neúnavnému pracovníku akademickému sochaři Petru Váňovi, jeho rodině a všem jeho obětavým spolupracovníkům, kteří pracovali na zhotovení celé architektury sloupu i soše Panny Marie s přestávkami 22 let.

*Toto je den, který připravil Pán.
Jásejme a radujme se z něho.*

Krátká rekapitulace dne:

Ráno v 7.00 hodin byla v depozitáři v Dobřichovicích naložena korintská hlavice sloupu a převezena na Staroměstské náměstí. Pak kameníci s pomocí jeřábu a vysokozdvizné plošiny vyzvedli sochu Panny Marie Immaculaty u bočního vchodu do Týna. Na slavnostně vyzdobeném nákladním autě převezli sochu, doprovázenou množstvím lidí, na Staroměstské náměstí. Mnozí, dospělí i děti, se sochy dotýkali a jistě jim na tento slavný okamžik zůstane památka na celý život.

Pět minut po polední začalo osazování dříku sloupu, největšího a nejtěžšího dílu architektury sloupu. Dřík pevně dosedl na své místo ve 12.45 hodin. Kolem druhé hodiny odpolední se zatáhlo a strhla se silná dešťová přeháňka, která přerušila práce do 14.45 hodin. Déšť přestal a kameníci pokračovali ve své náročné práci. Osadili krásně vytesanou korintskou hlavici sloupu a na ní kolem 15.45 hodin Váňovu

sochu Panny Marie Immaculaty-Přímlyvkyně, ochránkyně Prahy a celé naší vlasti. Bohu díky!

Mezi přítomnými zavládlo nadšení a opravdová radost. Budou na tento historický okamžik vzpomínat po celý svůj život a vyprávět o něm svým dětem a vnoučkům tak, jako to dělali naši dědové a otcové.

Žehnání obnoveného Mariánského sloupu

Obnovený Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze bude požehnan o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie v sobotu, dne 15. srpna 2020.

V 10.00 hodin bude v chrámu Matky Boží před Týnem slavná bohoslužba, celebrowaná pražským arcibiskupem a českým primasem Dominikem kardinálem Dukou, OP.

Očekáváme, že se všichni účastníci slavnosti požehnání sloupu do chrámu nevejdou. Proto bude na Staroměstském náměstí velkoplošná obrazovka, kde bude možné bohoslužbu sledovat.

Po mši svaté vyjde průvod z kostela na Staroměstské náměstí k Mariánskému sloupu, kde odezní projevy a otec kardinál obnovený Mariánský sloup požehná.

Všichni jsou srdečně zváni.

Dobrodincům z Ameriky

Nejdůstojnější otče Dušane, monsignore,

podávám Vám radostnou zprávu. Včera, ve čtvrtek 4. června 2020, na svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze, byl dokončen obnovený sloup Panny Marie na Staroměstském náměstí v Praze. Vzpomínali jsme s dojetím a velkou vděčností na Vás a všechny Vaše farníky v Chicagu a celých USA. Děkujeme Vám za Vaši podporu a nezištnou pomoc. Ať Vás náš Pán chrání a žehná Vám na přímlyvu Panny Marie Rynecké.

Žehnání sloupu bude v sobotu 15. srpna 2020 na svátek Nanebevzetí Panny Marie. Budeme na Vás vzpomínat a s vděčností myslet. Ještě radostněji přivítáme ty naše krajany, kteří budou moci do Prahy přicestovat.

S přáním dobra a pokoje

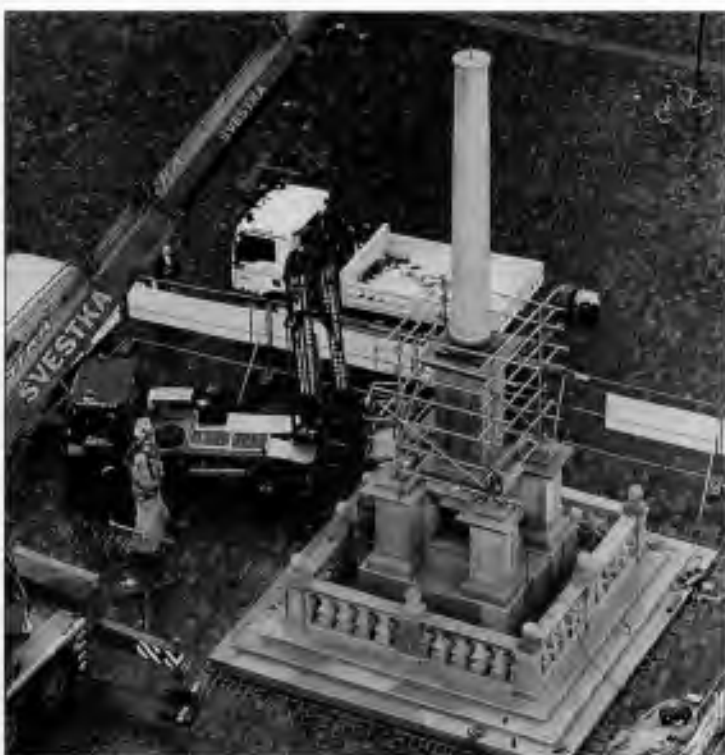
PhDr. Karel Kavička

místopředseda Společnosti pro obnovu sloupu

Další článek k tématu na str. 20

Schody a podstavec sloupu. Ta jedna chybějící kuželka bude doplněna originální kuželkou z původního strženého sloupu z pražského Lapidária. Jeden ze základních kvádrů sloupu nese věnování „Česká misie Chicago“.

Dřík sloupu vážící 22 tun po umístění na podstavec

Korintská hlavička před instalací na sloup, ta přímo ponese sochu Panny Marie

Sejmutí sochy P. Marie z dočasného stanoviště, kde čekala od roku 2004

Na vyzdobeném voze za zpěvu písní je socha převezena od bočního vchodu do Týnského chrámu na Staroměstské náměstí

Socha Neposkvrněné se vznášá vzhůru k vrcholu sloupu

Mariánský sloup v plné kráse na Staroměstském náměstí

Foto: Josef Čermák a David Kočí – více na: www.marianskysloup.cz

Velehradská hymna „Bože, cos ráčil“

Mše svatá sloužená dne 22. dubna 1990 Janem Pavlem II.
na prostranství před velehradskou bazilikou

Duchovní píseň „Bože, cos ráčil“ je považována za velehradskou hymnu. To proto, že se v ní připomíná příchod slovanských věrozvěstů sv. Konstantina-Cyrila a sv. Metoděje roku 863 do Velehradu, centra Velké Moravy. Přitom je dnes jisté, že hlavní město Velké Moravy nestálo v dnešní obci Velehrad, ve které byla mnohem později postavena velehradská bazilika a v níž se konají velehradské poutě. Možnosti jsou dvě. Buď hlavní město stálo ve 4 km vzdáleném Starém Městě, jež administrativně patří k Uherskému Hradišti. Staré Město je dnes známé svými bohatými a významnými nálezy z časů Velké Moravy. Nebo stálo v rozsáhlém areálu archeologických vykopávek nedaleko dnešní obce Mikulčice, v okrese Břeclav. Také je možné, že panovník původně sídlil ve svém sídle u Mikulčic a později se přestěhoval do pevnosti stojící na místě dnešního Starého Města. Podle názoru dnešních historiků se hlavní město Velké Moravy roku 863 ještě nejmenovalo Velehrad, ale Morava. Tedy stejně jako řeka Morava a dnešní země Morava. Poznatky a názory dnešních historiků se hodně liší od vědomostí a názorů historiků žijících v době, ve které žil autor slov písně „Bože, cos ráčil“.

Píseň je oblíbenou duchovní písní mezi věřícími lidmi především na Moravě. Její text napsal roku 1893 Vladimír Šťastný na nápis polské duchovní písně „Boże, coś Polskę“. Nemusíme být proto překvapeni skutečností, že právě tato píseň doprovázela mši svatou, kterou dne 22. dubna 1990 před velehradskou bazilikou ve Velehradu sloužil papež sv. Jan Pavel II. Svým původem byl, jak všichni víme, Polák. Otcové jezuité, kteří velehradskou baziliku spravují a kteří program návštěvy Svatého Otce připravovali, dozajista věděli, že naše píseň „Bože, cos ráčil“ má polský nápis.

Právem očekávali, že Svatý Otec bude mít při jejím poslechu radost. A radost opravdu měl!

Zpěv několika do jednoho celku spojených pěveckých sborů a zpěv cca 350 tisíc přítomných poutníků doprovázela početná skupina muzikantů. Ti, jak je na velehradských poutích zvykem, hráli na dechové hudební nástroje. Přítomnost Svatého Otce a zpěv tak velkého počtu věřících za doprovodu hlasité dechové muziky zapůsobily na účastníky bohoslužby mimořádně velkým dojmem. Mnozí z přítomných dojetím slzeli, někteří plakali radostí...

Měli bychom si připomenout, že se československý komunistický režim papežově návštěvě socialistického Československa urputně bránil. Důvodně se obával, že by se pracně udržovaný klid ve společnosti občanů Československé socialistické republiky mohl narušit. Za žádnou cenu nemohl ani nechtěl povolit návštěvu Svatého Otce Jana Pavla II. v Československu. Na tomto odmítavém stanovisku českoslovenští komunisté trvali až do konce své vlády, prakticky až do konce roku 1989.

Památka a nezapomenutelná je proto velehradská pouť, uskutečněná cca 4,5 roku před pádem totality v ČSSR. Konala se dne 5. 7. 1985. Ten rok si Češi a hlavně Moravané připomínali, že od smrti prvního moravského arcibiskupa sv. Metoděje uplynulo 1100 roků. Snad také proto počet účastníků pouti na Velehradě dosáhl počtu odhadem 100–250 tisíc lidí.

Toho dne nebylo snadné se na Velehrad dostat. Policisté a milicionáři připravili spoustu zákazů vjezdu a omezili vstup do obce Velehrad ve velkém kruhu kolem ní. Pomocí smyšlených a nepravdivých záminek dělali všechno možné, aby

Papeže Jana Pavla II. při jeho první návštěvě Československa
na Velehradě doprovázel

Mons. František Vaňák, arcibiskup olomoucký

Prostranství před velehradskou bazilikou při pouti v roce 1985

poutníky a poutnice od jejich cesty na Velehrad odradili, vrátili je domů, nebo aby jim cestu alespoň hodně zne-příjemnili. Obvykle poklidná pout' na Velehradě přerostla toho roku 1985 v jednu z největších demonstrací odporu proti komunistickému režimu v Československu za celé období útlaku zvaného „normalizace“.

Účastníci poutě tehdy na prostranství před bazilikou od řečnického pultu vypískali ministra kultury Milana Klusáka poté, co se několikrát pokusil dát tomuto shromáždění „ten správný politický rozměr“. Poutní setkání křesťanů na Velehradě nazval „mírovou slavností našeho pracujícího lidu“. Slovanské věrozvěsty Cyrila a Metoděje ve svém projevu nazval „prvními našimi komunisty“, přičemž u jejich jmen vždycky a důsledně vynechával přívlastek „svatý“. Jedinou, ale velmi slabou omluvou pro něho byla skutečnost, že svůj projev četl z papíru. Tehdy jsme všichni byli trvale sledováni a kontrolováni, soudruh ministr také!

Po hlasitém odmítnutí „stranou a vládou“ předem schvá-leného řečnického projevu ministra Klusáka účastníci poutě na Velehradě roku 1985 skandovali svůj požadavek na náboženskou svobodu a hlasitě, velmi důrazně žádali po-volení návštěvy Svatého Otce Jana Pavla II. v Českoslo-vensku. V průběhu velehradské poutě roku 1985 věřící

Nadšení účastníci národní poutě na Velehradě 7. července 1985

zazpívali píseň „Bože, cos ráčil“ celou, tedy včetně tota-litním režimem zakázané poslední, 7. sloky:

*I když se pyšná nevěra kol vzmáhá
a peklo seje koukol nových zmatků
nebudem dbáti odvěkého vraha
nedáme sobě bráti věčných statků.
Věře vždy věrní budou Moravané:
Dědictví otců zachovej nám, Pane!*

Ode dne, kdy papež sv. Jan Pavel II. navštívil moravský Velehrad, letošního 22. dubna 2020 uplynulo 30 roků. Rádi a vděčně na setkání s ním vzpomínáme...

*Připravil Jiří Kachlík
Brno, Česká republika*

Komunističtí funkcionáři na tribuně při mši svaté.

Místo papeže, kterému to nebylo dovoleno, přijel v roce 1985 kardinál Casaroli, který předal velehradské bazilice zvláštní papežské vyznamenání – Zlatou růži a sloužil mši svatou.

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken

Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home

10501 West Cermak Road

Westchester, Illinois 60154

*Other Funeral Home locations
available upon request*

Direct Line: 773-910-3400

Chapel: 708-562-5900

e-mail:

marikbaken@sbcglobal.net

*Continuing the Marik Family Tradition
of Funeral service*

Česká misie v Chicagu

Vás srdečně zve na

Výroční piknik

v neděli 30. srpna 2020

od 11.00 a.m. česká mše svatá
potom zábava až do setmění

lesní rezervace

National Grove

Zahrada č. 1

**29. ulice a Des Plaines Ave.
North Riverside**

Dobré jídlo.

Dobré pití všeho druhu.

Dobrá zábava.

Hudba, tanec, hry pro děti.

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road

Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Theresa Aveni, President

Česká Misie Vás srdečně zve na

RUMMAGE SALE & BAKERY SALE

7. a 8. srpna 2020 od 9.00 AM do 4.00 PM

14. a 15. srpna 2020 od 9.00 AM do 4.00 PM

v areálu Českého kostela

9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513

Nabízíme:

Drobný nábytek, kabinety, stoly, židle,
šaty, hračky, sportovní potřeby,
domácí a kuchyňské potřeby,
elektroniku a mnoho dalších věcí.

**Prosíme členy a přátele misie
o darování dalších vhodných věcí
a přípravu pečiva pro tuto akci.**

Prosíme však, noste jen věci čisté a kvalitní,
co patří do odpadu vyhoďte hned doma.

Za pomoc předem děkujeme.

Informace: 708 - 255 5117 nebo 708 - 533 1050

Vroucí vzpomínka

Letos 12. července 2020 tomu bude už dvacet devět let,
kdy na Stvořitelovo zavolání odešel z našeho
rodinného středu na věčnost můj drahý manžel,
starostlivý tatínek a dědeček, pan

Josef Kučera

rodák z Vlčnova na Moravském Slovácku

Jeho tělo je pohřbeno na hřbitově Woodlawn
ve Forest Park, Illinois a výroční mše svatá
za spásu jeho duše bude sloužena
v neděli 12. července 2020 v 10.30 hod. dopoledne
v kostele České misie svatých Cyrila a Metoděje
9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513.

S bolestí, láskou a vděčností věrně vzpomínají:

Marie Kučerová, manželka

Josef a Rita, Václav a Pavla,

Rostislav Kučera - synové a snachy

Mařenka, Benjamin, Kristýnka a Tomášek - vnoučata

*Upřímně děkujeme všem, kdo jej znali
a vzpomenu si na něho v modlitbách s námi.*

Vděčná vzpomínka

*Letošního 15. července tomu budou čtyři roky,
co byla Pánem života a smrti povolána na věčnost
naše milovaná maminka a babička, paní*

Adele Vacek

Narodila se 16. října 1922 v Chicagu.

Se svým manželem Ing. Janem Vackem
vychovali syna Jacka a dceru Margaret.

Byla učitelkou na katolických školách v Ciceru a v Berwynu.

Po svých předcích zdědila lásku k České zemi.

Byla dlouholetou funkcionářkou Národního svazu českých
katolíků, Náboženského střediska Velehrad a České Misie.
Odpočívá v mauzoleu hřbitova Woodlawn ve Forest Park, IL.

Mši svatou za ni budeme obětovat v kostele České misie
v Brookfieldu ve středu 15. července 2020 v 10.00 dopoledne

Děkujeme všem, kdo si na ni vzpomenu v modlitbě.

Dr. Margaret Trybus, dcera

MVDr. Fritz a John Trybus, vnukové a ostatní příbuzní

Poslední rozloučení

S mojí milovanou manželkou

Evou Rose Otec

Narodila se 2. srpna 1941

v obci Nové Jirny u Prahy.

Zemřela 19. března 2020

v nemocnici v Elmhurst, IL

S mým milovaným synem

Ing. Martinem A. Otec

Narodil se 23. července 1967 v Praze

Zemřel 5. dubna 2020

v nemocnici v Elmhurst, IL

**Poslední rozloučení a zádušní mše svatá
se budou konat v kostele České misie
9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513
ve středu 22. července 2020
v 10.00 hod. dopoledne**

Jejich popel bude privátně uložen

do rodinného hrobu na hřbitově

Pany Marie Královny Nebe v Hillside, IL.

*Děkujeme všem, kdo se s nimi přijdete rozloučit
a spolu s námi si na ně vzpomene v modlitbě.*

Jerry Otec, manžel a tatínek
a přátelé v České republice a v USA

Vzpomínka na sv. Klementa I. Římského, papeže a mučedníka

Každým rokem slavíme 5. července památku sv. Konstantina-Cyrila a sv. Metoděje. V České republice je 5. červenec dnem státního svátku. Bylo by spravedlivé si toho dne připomínat také sv. Klementa I. Římského, v pořadí 4. papeže a mučedníka. Bez jeho tělesných pozůstatků, přenesených do Říma, by oba jmenovaní věrozvěstové museli ke schválení slovanských bohoslužeb vynaložit mnohem větší úsilí. Slavnostnímu průvodu Velkomoravanů, který roku 867 přinášel ostatky sv. Klementa I. Římského, byla brána do Říma otevřena dokořán. Papež Hadrián II. (867–872) se svým doprovodem vyšel dokonce z města Říma Velkomoravanům naproti.

Když papež poznal smýšlení soluňských bratrů, už na začátku roku 868 jim slavnostně povolil užívání slovanských bohoslužebných textů. Při té příležitosti vydal bulu „Gloria in excelsis Deo“. Toto své písemné prohlášení doplnil ještě symbolickým aktem: Položil staroslověnsky psané knihy v římské bazilice Santa Maria Maggiore na oltář, posvětil je a potom nad nimi odsloužil slavnostní mši svatou. Nařídil též, aby slovanským učedníkům-bohoslovcům, přišedším ve zmíněném průvodu z Velké Moravy, bylo uděleno kněžské svěcení. Vysvěcení byli téhož roku 868...

Sv. Konstantin-Cyřil a sv. Metoděj přinášejí tělo sv. Klementa I. Římského do Říma.

Na fresce zleva doprava:

sv. Konstantin-Cyřil, papež Hadrián II. a sv. Metoděj bez svatozáře. Uprostřed tělo sv. Klementa I. Římského se svatozář, nesené na lůžku. Vpravo papež Hadrián II. klade na oltář přinesené staroslověnské knihy.

Tak byla schválena řeč našich předků z Velké Moravy jako liturgický jazyk.

Svatý Klement I. (také Kliment I.) Římský, v pořadí 4. papež a mučedník, se narodil pravděpodobně v Římě. Datum jeho narození dnes už neznáme. Začátek jeho pontifikátu se datuje do let 88–92 n. l., konec do let 97–101 n. l. Někteří znalci církevních dějin ho považují za přímého nástupce sv. Petra. Rozpor je vysvětlován tak, že pokud byl apoštol sv. Petr na cestách, spravovali římskou církev Linus a Anklét. Po smrti sv. Petra měl církev spravovat Klement. Ten však, aby předešel rozkolu v církvi, ustoupil Linovi, a pak také Anklétovi. Římským biskupem se stal až po jejich smrti. Latinské jméno Klement se překládá jako „laskavý“, „vlidný“ nebo „shovívavý“.

Sv. Klement I. Římský, papež a mučedník

O papežském působení sv. Klementa I., papeže a mučedníka, není mnoho známo. Údajně v každém římském okrese ustanovil 7 zapisovatelů (notářů), kteří měli zaznamenávat skutky křesťanských mučedníků. Svými listy (dopisy) církevním společenstvím mimo Řím se zasloužil o zachování jednoty církve. Známý je Klementův „První list Korinťanům“ (latinsky: Prima Clementis.) Poznámka: Nezaměňovat s Pavlovým „Prvním listem Korintským“! Klementův list vysvětluje fungování duchovního úřadu presbyterů, kteří své duchovní pravomoci v církevních obcích získali přes apoštoly od Ježíše Krista. Zachoval se také „Druhý Klementův list“. Tento list je nejstarším dochovaným křesťanským kázáním vůbec. Sv. Klement se také zasloužil o šíření křesťanství ve starověkém světě tím, že vysílal hlasatele víry do vzdálených zemí.

O smrti sv. Klementa I., papeže a mučedníka, se zachovala legenda, od šedesátých let 13. století šířená po celé Evropě spisem nazvaným Zlatá legenda (viz knihu: Jakub de Voragine: Legenda Aurea, nakladatelství Vyšehrad, Praha 1984, s. 255–264). Podle Zlaté legendy římský císař Traja-

nus poslal sv. Klementa do vyhnanství na Chersonésos (dnes poloostrov Krym v Černém moři). Když ani tam nepřestával hlásat křesťanskou víru, byl na císařův rozkaz roku 100 nebo 101 vhozen do moře. Aby se utopil, byla mu kolem krku uvázána loďní kotva. Krymští křesťané tělo sv. Klementa po nějakém čase našli, pohřbili je a nad hrobem vystavěli kapli. Roku 861 pak sv. Konstantin-Cyřil našel nejen kotvu, ale i ostatky sv. Klementa I., papeže a mučedníka.

Křesťanské církve Východu i Západu papeže sv. Klementa I. uctívají jako mučedníka. Jeho ostatky jsou uloženy v bazilice San Clemente v Římě. Z města Chersonu, který leží na poloostrově Krym, přes Velkou Moravu do Říma je přinesli sv. Konstantin-Cyřil a sv. Metoděj. Na Velké Moravě byly jeho ostatky opatrovány a uctívány na Hradisku sv. Klimenta, zbudovaném na Hoře sv. Klimenta u dnešního městyse Osvětimany v okrese Uherské Hradiště.

V církevní historii našich národů zaujal sv. Klement I. Římský velmi důležité postavení, zvláště ve středověku. Už v časech panování knížete Bořivoje byl sv. Klementu (Klimentu) I. Římskému zasvěcen kostel na Levém Hradci nedaleko města Prahy, dnes v okrese Praha-západ. Velmi starý a památný je kostel sv. Klimenta ve Staré Boleslavi. V Praze mu byly zasvěceny kostely na Starém Městě Pražském (v dnešním Klementinu), na Novém Městě Pražském a v dnešní městské části Praha-Holešovice. Také v Odolené Vodě v okrese Praha-východ. V Praze byla po tomto světcí pojmenována jezuitská kolej Klementinum.

Dále byly sv. Klementovi (Klimentovi) zasvěceny kostely v Hradci Králové, v Litomyšli a v Mirovici v okrese Písek. Byly mu zasvěceny kostely ve Lštěni u Poříčí nad Sázavou, v Práchni u Horažďovic, v Chlumčanech v okrese Louny, v Dobřenicích v okrese Kladno a v Chržíně v okrese Kladno. Na Moravě byly tomuto patronovi zasvěceny kostely v obci Stupava v okrese Uherské Hradiště, v obci Lipůvka v okrese Blansko, v obci Horní Břečkov v okrese Znojmo, v obci Jasenice u města Velká Bíteš v okrese Třebíč, aj.

Jméno Klement nosilo více světců, mj. sv. Klement Alexandrijský a také náš sv. Klement Maria Hofbauer. Přestože toto jméno není dnes v České republice příliš časté, na střední a jižní Moravě bylo ke konci roku 2013 registrováno 203 Klementů a 43 Klimentů. Pravděpodobně jde o 1150 roků přetrvávající oblibu toho jména u obyvatel, kteří žijí v místech dávného centra Velké Moravy nebo v jeho okolí.

Církev římskokatolická svátek sv. Klementa I. Římského, papeže a mučedníka, slaví dne 23. listopadu. Je patronem poloostrova Krymu a města Seville. Je také patronem všech námořníků, kameníků a kloboučníků. Bývá vzýván při onemocnění dětí a při katastrofách způsobených vodou. Jeho atributy jsou: kotva, moře, pramen vody a symboly, používané římskými papeži.

*Připravil Jiří Kachlik
Brno, Česká republika*

Sv. Klement (Kliment) I. Římský,
papež a mučedník
(barokní zobrazení světce)

Sv. Kliment u Osvětiman

Je vzpomínkou kámen pod znamením kříže,
tam kostel stával v slavných časech moravských,
zde mnohého lidu poklekl i kníže
když víry hledal dar a místo pro oddych.

Je vzpomínkou i na posvátnou knihu,
bez neznáma slov co v slepé vedou tůně,
v písmu novém, v němž září slunce jihu,
jak sepsána je bratry ze Soluně.

Je vzpomínkou a místem díkůvzdání,
ač dávno zbořen těch chrabrých časů val,
kdy vlídným slovem, otevřenou dlaní
Bůh rukou světců zemi požehnal.

*Autor básně:
Jiří Ceněk, Česká republika*

Praha se rozzářila: Mariánský sloup znovu stojí!

Století bojů a modliteb

Vztyčil jsem pomník trvalejší než bronz. Tak psal v antice římský básník Horatius. Tato slova můžeme vztáhnout i na zničený mariánský sloup. Je ještě trvalejší než bronz, neboť přetrval i své zničení 3. listopadu roku 1918. Přetrval je v lidských srdcích, v duších těch, kteří zůstali Panně Marii stále věrni. Tuto svoji věrnost dovršili nyní tím, že zhotovili nový pomník Matky Boží.

Jeho umístění zde na tomto původním místě není jen otázkou historické spravedlnosti, jde o mnohem víc. Odpůrci znovuvztyčení sloupu namítají, že jde o památník vítězství Habsburků nad českým národem a násilné rekatolizace. Protestanté říkají, že je to urážlí, Maria je podle nich dokonce pohanskou modlou místo Boha, jemuž jedinému se máme klanět. Z tohoto místa velmi prosím naše evangelické přátele: Opusťte tuto optiku, která je nepravdivá, jinak nebude možný žádný dialog!

Nekončící překrucování historie, trpěli jsme ještě více

Katolíci se neklanějí Panně Marii jako Bohu, pouze ji ctí, a to více než jiné světky. Klanějí se pouze Bohu, jak On stanovil na hoře Sinaj. Úcta k Matce Boží má svůj biblický základ, neboť sám Boží Syn Ježíš Kristus svoji Matku ctil. Archanděl Gabriel ji pozdravil slovy "Zdrávas, milostiplná, Pán s tebou, požehnaná jsi mezi ženami". Sama Maria při své návštěvě u Alžběty v proslulém chvalozpěvu Magnificat řekla: "Od této chvíle mne budou blahoslavít všechna pokolení..." Blahoslavít znamená totéž, co uctívat. Nejsme tedy protibibličtí, jak nám někteří z evangelických bratří předhazují, ale naopak plně v souladu s Písmem svatým.

Je pravdou, že při pobělohorské rekatolizaci bylo mnohdy sáhnuto k neomluvitelnému násilí, což odsuzujeme. Jenže násilí tady bylo oboustranné, čeští katolíci by se také mohli odvolávat na to, že je leccos urážlí. Vzpomeňme jenom, v jaké vybičované atmosféře protikatolické nenávisti byl postaven Husův pomník, kdy se volalo "Tábor budiž naším programem!"

Je dostatečně zdokumentováno, jak obrovské množství katolické krve prolili husité. Stejně tak by nás mohla urážet i deska na paměť 27 popravených příslušníků českých protestantských stavů. Oni přece před Bílou horou zahájili násilnou protestantizaci, jejich vojska plenila katolické kraje, spojili se dokonce i s mohamedánskými Turky, kteří povraždili na jižní Moravě kolem 10 tisíc lidí a 10 tisíc dětí odvěkli do otroctví. Násilí a krutostí se dopouštěla na katolicích i švédská vojska.

Já žiji v Brně, kde si každoročně 15. srpna připomínáme osvobození města ze švédského obležení roku 1645 na přímluvu Panny Marie, kdy obranu proti vojskům generála Torstensona vedli jezuita P. Martin Středa a vojevůdce Radouit de Souchés. Slavností se pokaždé účastní i představitelé magistrátu bez ohledu na politickou a náboženskou příslušnost a nikdo neříká, že obraz Panny Marie Svato-tomské, duchovní symbol této obrany, jej urážlí.

Ptám se, proč tomu tak není v Praze, proč je tady naopak Matka Boží jablkem sváru?

Výčitka svědomí zavilých nepřátel

Pochopil bych tuto nespokojenost, kdyby sloup znázorňoval panovníka nebo generála. Jenže žádný takový na něm není. Je tam žena. A nikoli žena vládkyně nebo vévodkyně, nýbrž ta nejušlechtlejší ženská bytost na této zemi: Matka Bohočlověka, Spasitele. Žena, která nikdy nikomu neublížila, ale naopak mnoha lidem pomohla, zejména po své smrti a svém Nanebevzetí, kdy na její přímluvu došlo k mnoha uzdravením nevyléčitelně nemocných, k pomoci slabým, chudým a ohroženým.

Ohrožení byli i Pražané roku 1648, kdy švédský generál Königsmarck obléhal město. Tehdejší katolická Praha připisuje svoji záchranu právě Panně Marii, proto vznikl tento sloup, dílo sochaře Jana Jiřího Bendla, který zde stál až do pověstného 3. listopadu r. 1918.

Logický důvod, proč by se někdo měl cítit uražen přítomností Matky Boží na Staroměstském náměstí, tedy neexistuje. Příčina ale tkví někde jinde, je metafyzická. Obraťme se na chvíli zpět k onomu osudnému 3. listopadu

1918. Stržení sloupu, jak známo, předcházela tábor lidí na Bílé hoře, kde poslanec Bohuslav Vrbenský, socialista a později komunista a anarchista, vyzval dav k tomuto vandalskému aktu. Tentýž Vrbenský, který později prosazoval v parlamentu první republiky legalizaci potratu a tzv. volné lásky.

Panna Maria je ale symbolem těch hodnot, které tomu kategoricky odporují. Byla vzornou matkou a manželkou - a to je dnes zastánci genderismu a homosexualismu degradováno na pouhou "jednu z forem vzájemného soužití". Matka Boží zde prezentuje obranu monogamní heterosexuální rodiny a věrného doživotního manželství, proto je mnohým výčitkou svědomí. Zároveň je též Pannou, což znamená sebekázeň, disciplínu a oběť v té nejintimnější oblasti lidského života - a do toho se mnoha lidem, vyznávajícím konzumní materialismus a chtějícím si jenom užívat, nechce. Panna Maria na Staroměstském náměstí je výčitkou svědomí, proto ji mocní tohoto světa odmítají.

Prosby za budoucnost našeho národa

Titíž mocní usilují na celém světě zavést genderistickou totalitu, povinnou sexualizaci dětí už od mateřských škol, privilegia pro homosexuály a tzv. svobodnou volbu pohlaví. To znamená pro nás ještě naléhavější výzvu, abychom neustali ve svém boji za znovuvztyčení mariánského sloupu zde na nejfrekventovanějším místě hlavního města České republiky. Jde o závažné morální hodnoty a s nimi i o lidskou svobodu, abychom se nemuseli obávat, že nám stát jednou bude direktivními opatřeními a trestními sankcemi vnucovat určité postoje a chování, které vždycky byly a jsou v totálním rozporu nejen s křesťanskou etikou, ale i s přirozeným mravním zákonem.

Prosme proto Matku a Pannu Marii o pomoc z nebe. Tak jako uchránila Prahu před Švédy, tak ať uchrání naše obyvatelstvo před zhoubou totalitního genderismu. Když dosáhneme obnovy sloupu na Staroměstském náměstí, bude to naše první vítězství, vlastně nikoli naše, nýbrž Panny Marie. "Nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí...", řekla ona při svém zjevení ve Fatimě. Kéž se toto její vítězství projeví i u nás v podobě restaurace mariánského sloupu! Za to se modleme, o to bojujme!

Tento proslov přednesl Radomír Malý v době vrcholícího třicetiletého boje o znovuvztyčení sloupu na Staroměstském náměstí 12. 10. 2019. Ve čtvrtek 4. 6. 2020 byla na nový sloup usazena socha Panny Marie.

PhDr. Radomír Malý (* 1947) Signatář Charty 77. Angažoval se v katolickém samizdatu, kvůli tomu byl pronásledován StB. Po roce 1989 zástupce šéfredaktora brněnské redakce Lidové demokracie, v letech 1993-4 šéfredaktorem týdeníku Světlo, od roku 1996 vyučuje na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích církevní a obecné dějiny a sociální nauku Církve. Žije trvale v Brně, je ženatý má tři dospělé děti.

Mariánský sloup

Světla kámen přilnul ke kamení,
století temna, překlenut je most
přes dav vášní, zloby, poblouznění,
přívál nepravd, daných ve známost.

Údery dlát pod mistrovou pěsí
z kamenné růže vyrůstá zde stvol
zbožným zpěvem vítán na náměstí
kde orloj, žehnající apoštol,

na vrchol hledí, k tváři ženy
rozevlátý šat a gesto matky,
dvanáct hvězd, září naplněny,
v soucitu nad víry nedostatky

pro hříchy minulostí zazděné
křížem trámů zborceného krovu
v temné písni pádu kamene
lichý svár co přehrávat chtěl znovu.

Dnes vrací se do opuštěných míst
vánkem světlé lásky po vichřici,
zas něhu, pomoc z očí lze jí číst,
Madona, útěcha pro věřící.

*Autor básně:
Jiří Ceněk, Česká republika*

New Age a křesťanství

V několika větách popsat jev, kterému se říká New Age (Nový věk), není úplně jednoduché, nemá-li dojít k přílišnému zjednodušení. Říkám jev, protože nejde jen o nějaké hnutí, ale o způsob myšlení, vnímání okolního světa, sebe sama, a hlavně o posuzování světa duchovního. Tento myšlenkový proud, který se v důsledku projevuje v četných oblastech našeho života, přejal v mnohém křesťanské pojmosloví, dal mu však záměrně jiný obsah.

Kdo stál u kolébky New Age?

Hnutí se zrodilo v době, kdy civilizovaný svět prožíval krizi racionalismu společně s krizí mechanického obrazu světa a kdy zároveň nastupoval relativismus veškerého poznání a hodnot. To by však k jeho vzniku nestačilo. New Age sice nemá zakladatele, ale u jeho vzniku figuruje několik vlivných osob.

V roce 1875 založila Helena Blavatská (1831–1891) v New Yorku Theosofickou společnost. Sama byla médiem a přijímala poselství od ducha, který ji provázel a vedl při psaní knih. V jedné z nich (Tajná nauka, 1888) odkrývá tajemství Lucifera, „duchovního otce lidstva“ a „spasitele“, který jako pravý „nositel světla“ přinesl nejdříve osvětlení Adamovi a Evě, aby si mohli uvědomit, že jsou bohové, a nyní nabízí tuto možnost každému člověku, a to skrze kontakt s duchovními bytostmi a prostřednictvím ezoterických rituálů.

Za dalšího předchůdce tohoto hnutí je považován Rudolf Steiner (1861–1925), zakladatel antroposofie a waldorfského školství.

Helena Blavatská (1831–1891)

Carl Jung (1875–1961)

„Kristův návrat“

Samotný vznik hnutí je spojován s vydáním knihy Kristův návrat anglické theosofky Alice Ann Baileyové (1880–1949) roce 1948. Je to ona, která poprvé uvádí pojem New Age a

klade věroučné základy nového celosvětového náboženství bez osobního Boha.

Popularizace hnutí a jeho masové rozšíření proběhlo na konci 60. let 20. století v USA společně s hnutím Hippies.

Nový cyklus s novým náboženstvím – údajně už začal

Příchod „nového věku“ se podle stoupenců hnutí dá odvodit i astronomicky: severní projekce zemské osy se pomalu otáčí ve zvěrokruhu, a tak přibližně každých 2000 let dochází k novému cyklu. Nyní prý žijeme v době, když jsme přešli ze souhvězdí Ryb (a tedy období, které bylo charakterizováno křesťanským náboženstvím, neboť ryba – ichthys – je symbolem Krista) do souhvězdí Vodnáře, tedy do „nového věku“ (New Age), který je „Věkem Vodnáře“ (jeho symbolem je muž, vylévající vodu z vědra). Jeho charakteristikou má být „transformace lidského vědomí“ a z toho vyplývající „nový světový řád“, „nové lidstvo“ a „nové náboženství“.

New Age se snaží do sebe zahrnout všechny možné duchovní směry

Od fyzika po dalajlámu

Známý americký fyzik rakouského původu Fritjof Capra (* 1939), který je považován za jednoho z ideologů hnutí, se ve svých knihách nazvaných Tao fyziky (1975) a Bod obratu (1982) zabýval filozofickými důsledky změn, které ve 20. století přinesla tzn. „nová fyzika“ (teorie relativity a kvantové mechaniky), a tvrdil, že toto nové poznání vede k „novému vidění světa“, ve kterém „vše na světě je navzájem propojeno“. Podle něj je tento nový, holistický pohled na svět slučitelný se starodávnou moudrostí Východu a moderní fyzikální teorie tak mají úzký vztah s mystickými koncepcemi taoismu, buddhismu, zenu a hinduismu. Tím se otevřela cesta k novému pojetí kosmu, života a člověka samotného.

Na konferenci hnutí New Age v Alpbachu v roce 1983 se proto vedle významných vědců současnosti účastní i mnozí náboženští představitelé, včetně současného dalajlámy.

Střecha, pod kterou je vše možné

V současné době hnutí New Age představuje jakési zastřešující označení pro řadu organizací, lidí, myšlenkových proudů a praktik. Má svou vlastní filozofickou a náboženskou interpretaci pohledu na svět a člověka, pokouší se o jakousi syntézu všech náboženství a odvolává se na vědecké odůvodnění.

Čtyři pilíře New Age

Hnutí je založeno na čtyřech pilířích. Tím prvním je snaha o vědecký podklad (často spíš pseudovědecký – pozn. red.): New Age tvrdí, že klasická newtonovská fyzika dosloužila a vesmír není veliký stroj, ale jedinečný „živý tvor“, kde vše je navzájem spřízněné a patří do jedné velké rodiny. Podle této teorie člověk není skutečně svobodný ani zodpovědný za své činy – je pouze účastníkem dění. Protože „vše je jedno“, jsou zrušeny všechny rozdíly: mezi duší a tělem, vědomím a nevědomím, nebem a zemí, tedy i „bůh“ je součástí jednoho vesmíru, není jeho Stvořitelem.

Druhým základem hnutí je východní náboženství, kde centrální myšlenkou je teorie o splynutí a původní jednotě všeho.

Třetím pilířem je nová psychologie, kde podle C. G. Junga je naše vědomé „já“ ponořeno do nadosobního „vědomí“. Navíc je ve všech lidech přítomno tzv. „kolektivní nevědomí“, s nímž lidé v New Age navazují spojení pomocí tzv. „channelingu“.

Posledním, čtvrtým základem hnutí jsou tajné nauky, astrologie a ezoterika.

Známé pojmy, ale zcela odlišný obsah!

Touto snahou přinést lidstvu „nový řád“ dochází v současnosti k reinterpretaci mnoha tradičních schémat. Bůh, jak ho podává New Age, není osobní a transcendentní, ale je neosobní energií, která je součástí kosmické jednoty. Klíčovým pojmem New Age je „celistvost“, která znamená propojení všeho a všech skrze univerzální kosmickou energii.

Hnutí sice mluví o Kristu, ale ne o Ježíši z Nazareta. Podle tohoto učení se každý může stát „kristem“ – a to když dosáhne stavu rozšířeného vědomí, ve kterém vnímá své vlastní božství –, ovšem podobně, jako se může stát „buddhou“, tzn. „probuzeným, osvíceným“. Na první pohled by se mohlo zdát, že se jedná o návrat k duchovnímu životu, k nějaké formě náboženství. Ve skutečnosti jde o lidský a náboženský relativismus a podvod. Spása je bez Spasitele, věčný život bez vykoupení. Cestou meditace, vyrovnaváním energií a napojením se na kosmickou energii dochází k postupnému očistění, osvícení, zbožštění a sebevykoupení. Pokud se to člověku nepodaří za jednoho života, dostane každý další možnost skrze reinkarnaci (převtělování).

Spiritualita New Age využívá tzv. čakry, energetická centra v těle

Odpustit? Hlavně sobě!

V učení New Age je smazáno rozlišení mezi dobrem a zlem. Není tedy třeba milosti od Boha, osvobození od zla ani pokání a odpuštění. Pojem odpuštění se používá pouze v psychologickém smyslu, aby člověk odpouštěl především sobě a neodsuzoval se. Za lásku je považováno dosažení vlastní harmonie v sobě samém pomocí kosmické energie. Tato energie může také člověka uzdravit, protože nemoc je vnímána jako nesoulad s přírodou. Samozřejmě se vyžaduje víra v tyto energie a otevření se jejich působení. Na tomto principu stojí celá řada nových metod léčení, které v důsledku otevírají člověka temným silám.

Téměř všudypřítomná součást západní kultury

Hnutí má v současnosti na světě údajně kolem čtvrt miliardy aktivních stoupenců. Jeho další vyznavači jsou součástí různých ekologických organizací, stoupenci čarodějnic-tví, šamanismu, ufologie, feminismu, transpersonální psychologie atd. New Age se tak stává součástí západní kultury. S jeho učením a praktikami se dnes můžeme setkat na každém kroku. Počínaje semináři osobnostního rozvoje přes meditativně relaxační metody, relaxační hudbu, různé druhy terapií až k léčebným metodám, kterých je dnes už nepočítaně a stále vznikají nové.

Tolerance? Jak pro koho!

Celé toto hnutí od samého začátku vzniklo pod přímým vedením démonů a jeho cílem je postupné převzetí politické i ekonomické vlády nad světem a úplná likvidace křesťanství jako cesty ke spáse skrze smrt a vzkříšení Ježíše Krista. Tolerance, kterou hnutí New Age hlásá a která je tak lákavá pro mnohé lidi, končí ve chvíli, kdy nejste ochotni vzdát se své víry v Ježíše Krista se vším, co s tím souvisí.

Nový věk „Rainbow Gathering“ v Bosně v roce 2007.
Masová shromáždění New Age se konají po celém světě

Vliv zlého se všemi důsledky...

Člověk, který se dobrovolně otevře vlivu tohoto hnutí, vystavuje se vlivu zlého se všemi jeho důsledky. Proto také Papežská rada pro kulturu a Papežská rada pro mezináboženský dialog měla potřebu vydat pro křesťany na toto téma v roce 2003 dokument pod názvem Ježíš Kristus, nositel živé vody (on-line viz zdroj za článkem).

P. Vojtěch Kodet, O.Carm.

(převzato z www.vojtechkodet.cz, redakčně upraveno)

Zdroje:

New Age a křesťanství (odpověď na otázku), vojtechkodet.cz/dulezite-otazky/new-age-a-krestanstvi-odpoved-na-otazku.html

Papežská rada pro mezináboženský dialog: Ježíš Kristus, nositel živé vody, cirkev.cz/archiv/040305-jezis-kristus-nositel-zive-vody#

Okultismus a ezoterika

P. Vojtěch Kodet, O.Carm., odpovídá na otázku: „Chtěl jsem se zeptat, jaký je rozdíl mezi ezoterikou a okultismem a proč je z vašeho pohledu vše, co s tím souvisí, pro věřícího křesťana nepřijatelné. Mohou mít na křesťana vliv nějaké ezoterické nebo okultní praktiky, když se k nim dostane nedopatřením?“

Láká a přitahuje (ale na cestu, která nevede k cíli)

Okultismus je pro nás nebezpečný především tím, že odvádí od Boha, jediného pramene života. Kontaktem s okultismem a jeho praktikováním se člověk otevírá temným silám, které ničí Boží život v nás i naše poslání. Tím největším nebezpečím je pak ztráta věčného života, kterou každý svou účastí na okultních praktikách riskuje.

Už dávno minula doba, kdy lidé hledali odpověď na to, co je dobré a co zlé, u Boha nebo v Církvi. Posun mentality způsobil takovou změnu, že se i slovo hřích, které mělo celá staletí (a to nejen v křesťanství) zcela negativní obsah, takže s hříchem žádný rozumný člověk nechtěl mít nic společného, stalo čímsi neškodným, nebo dokonce lákavým. Zatímco hřešit bylo dříve všeobecně považováno za něco zvrhlého a škodlivého pro člověka i společnost, dnes je to spíš projev normality. Ba ještě více. Přívlastek „hříšný“ spíš evokuje něco zábavného, kvalitního, šťavnatého – něco, co si jistě nesmíme nechat ujít.

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující

Jakékoli praktikování okultismu je z teologického hlediska hříchem proti 1. přikázání a uvaluje na člověka kletbu, vztahující se dokonce i na další generace: „*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.*

Nebudeš mít jiného boha mimo mne. Nezbrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.“ (Ex 20,2–6). Bůh je jediný pramen života, proto Písmo mluví o Boží žárlivosti na jeho obraz v nás.

Pocit, že nedělám nic špatného...

Slovo „okultismus“ pochází z latinského occultus (tajný, skrytý, utajený) a používá se od konce 19. století jako souhrnný výraz pro všechna učení a praktiky týkající se tajných nauk a nadsmyslových jevů způsobených temnými silami. Představuje duchovní nauku („vědu“) spojenou se zvláštními schopnostmi, ve kterých lidé hledají buď poznání, nebo moc z jiného zdroje než z Boha, a to tam, kde takové poznání nebo moc může pocházet pouze od Boha. Jde o tajnou nebo skrytou nauku, která se zabývá nadsmyslovými jevy, jež nelze vědecky vysvětlit. Každá okultistická nauka vychází z přesvědčení, že ve světě kromě racionálně poznávaných sil existují ještě jiné neznámé síly, se kterými člověk může nějakým způsobem zacházet a ovládat je pomocí magie nebo tajné praktiky, a tak dosáhnout nadvlády nad lidmi nebo věcmi. Takovými praktikami za účelem tajného poznání nebo moci se lidé otevírají působení zlých duchů, i když si to neuvědomují a často mají pocit, že nedělají nic špatného. Každá doba i kultura má své různé formy okultních praktik, které se díky současnému trendu náboženského synkretismu stále více propojují a vzájemně doplňují.

Jak souvisí ezoterické a okultní?

Teoretickým základem pro okultismus je ezoterismus (z řeckého *esoterós* – uzavřený, vnitřní, vyhrazený několika jedincům). Ezoterické učení je určeno zasvěcencům a uzavřeným skupinám. Zavazuje k uchování tajemství. Ezoterismus navazuje na různá gnostická učení všech dob (řecké slovo *gnósis* znamená poznání) a v praxi se uskutečňuje magií skrze zvláštní rituály nebo praktiky. Tyto okultní praktiky se tedy vykládají na základě zákonů ezoterismu. Okultismus je pak praktické dotažení ezoterismu nebo gnostického učení. Výraz ezoterika je v současnosti používán ve stejném smyslu jako magie a okultismus.

Tímto tajným učením spojeným s rituály chtějí moderní okultisté uskutečnit tzv. transformaci vědomí, která má za následek proměnu člověka v duchovní nebo kosmickou bytost. K tomu čerpají energii z přírody nebo z kosmu. Nic z této praxe však není možné uchopit vědecky, i když se mnozí na vědu odvolávají a snaží se své učení vykládat vědeckými termíny. Pro ně samotné je to „okultní“ vědou ve vlastním slova smyslu a rozšířením vědeckého poznání. Ve skutečnosti jde o jakýsi druh víry v tajemné nauky, které však nejsou zjeveny Bohem. V ezoterice je bůh universální a neosobní silou, která je vnímána jako čistá energie a proniká vše stvořené.

„Vyšší moudrost“ místo náboženství, ale i vědy

Dnes se ezoterika stala masovým jevem a náhražkou náboženství, rafinovaným útekem od reálných problémů. Ezoterické poznání je svým způsobem věroučný systém. Náboženské i

Magie využívá různé formy věštění

vědecké poznání je nahrazeno „vyšší moudrostí“, která je získána mimosmyslovým, intuitivním poznáním. Duchovní učitelé a mistři tajných nauk předávají toto poznání pomocí rituálů a okultních technik. Pro splnutí s božskou energií se používají různé druhy meditací, často odvozených z východních meditačních technik. Cílem je získání „vyššího vědomí“ neboli osvícení, dosažení transformace a souladu s božskou kosmickou energií.

V moderní ezoterice vše začíná a končí energií. Dělení energie na dobrou a špatnou propůjčuje tomuto pojmu jakousi morální hodnotu. Také bůh v ezoterice ztělesňuje jen čistou energii, která údajně proniká celým vesmírem a každou bytostí. Tento bůh je neosobní a univerzální síla, působící ve všem. Člověk proniknutý touto energií se stává sám bohem.

Spirituálního vyvážení se dosahuje vyvažováním energie mezi póly. Díky vyvažování energie dochází k uzdravení a k propojení s celým kosmem. Všechny věci jsou navzájem propojeny a jsou na sobě závislé, proto musí být i celistvě (holisticky) přijímány a posuzovány. Každý jedinec si musí uvědomit, že je součástí kosmu. Víra v energetickou transformaci v souladu s celým kosmem je součástí náboženského konceptu sebezbožštění a sebespasení bez Boha.

Křesťanský pohled na okultismus

Všechny křesťanské církve považují jakékoli formy okultismu za hříšné a škodící člověku na jeho životní cestě. Písmo svaté Starého i Nového zákona v tomto mluví zcela jasně, stejně jako církevní otcové. Jasně slovo k této problematice vyslovila také katolická církev ve svém posledním katechismu. Z řečeného vyplývá, že účast na jakékoli praxi okultismu nebo ezoteriky je pro věřícího křesťana nepřijatelná. Bohužel i nevědomá účast na těchto praktikách může člověka negativně ovlivnit, proto je třeba s touto oblastí neexperimentovat a naivně se nedomnívat, že se nám nic nemůže stát. V tomto směru opatrnosti nikdy nezbyvá. Boží nepřítel, který se za tím skrývá, hledá jen skulinu, jak nás napadnout (srov. 1 Petr 5,8).

P. Vojtěch Kodet, O.Carm. (www.vojtechkodet.cz)

Zdroj: Ezoterika a okultismus (odpověď na otázku), vojtechkodet.cz/dulezite-otazky/ezoterika-a-okultismus-odpoved-na-otazku.html

Podle: Milujte se č. 52/2020 - www.milujte.se

Magické symboly a pomůcky

DĚTEM

Víte, kdo napsali evangelia ?

Evangelium = radostná zvěst. Jsou čtyři a vyprávějí příběh o životě, smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Najdeme je v Bibli v Novém zákoně. Napsali je čtyři evangelisté.

MATOUŠ (Mt)

byl jedním z Ježíšových apoštolů. Původně byl celníkem a jmenoval se Levi. Nikdo ho ne-

měl rád, protože vymáhal peníze od lidí pro Římany. Ježíš ho pozval mezi své učedníky a dal mu jméno „Matouš“, což znamená „dar Boží“.

† Jeho symbolem je anděl (lidsta' postava).

MAREK (Mk)

po Ježíšově smrti doprovázel apoštola Pavla, pak vyhledal a poslal Petra v Římě. Ten

mu vyprávěl o Ježíšovi a Marek zapisoval. Odešel poté do Egypta, kde založil církevní obec a zemřel jako mučedník.

† Jeho symbolem je lev.

LUKÁŠ (Lk)

byl Řek a povoláním lékař. Seznámil se s apoštolem Pavlem, nechal se od něj pokřtít a provázal ho na cestách. Po jeho smrti se stal v Řecku biskupem. Napsal i Skutky apoštolů.

† Jeho symbolem je býk.

JAN

byl jedním z Ježíšových apoštolů, kterého Ježíš zvláště miloval. Stál pod křížem, když Ježíš ukřižováni. Ježíš mu svěřil pod ochranu svoji maminku Marii. Potom Jan kázal evangelium v různých zemích a byl i vězněm.

Český právník Vám radí (9)

Otázky k aktuální téma v době pandemie

Máme dům V Čechách. V domě jsou nebytové prostory. Nájemce provozovatel optiky chce slevu na nájmu, i když neměl zavřeno. V druhém prostoru byla zavřena restaurace, ale vařila u prodávála přes internet. Oba nájemci chtějí slevu na nájmu co si o tom myslíte?

Osobně bych slevu doporučoval. Pandemie drasticky ovlivnila jakoukoliv obchodní činnost. Krom internetového obchodu. V prvním případě do obchodů (kromě potravin) nikdo nechodil a nechodí ani dnes. Poptávka je daleko menší. U restaurace je to obdobné. Sice se mohlo prodávat s dojívkou, avšak tržby ve většině případů klesly o 70%. Proto doporučuji se domluvit s nájemci na slevě. To po dobu omezení v době pandemie a možná i pár měsíců po ní. Než se situace zlepši.

Nájemník v bytě mi nechce platit nájemné v Čechách z důvodu koronavirové situace. Co mohu dělat?

Podle zákona č. 209/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů koronaviru na nájemce prostor sloužících k uspokojení bytové potřeby, je pouze odložena možnost dát nájemci výpověď z bytu z důvodu neplacení nájmu bytu. Úroky z prodlení nájemci však nájemci nabíhají dál. Povinnost uhradit dlužné nájemné, které se stalo splatným v rozhodné době (od 12. března do 31. července 2020) má nájemce do 31. 12. 2020. Pokud tak neučiní je povinen být neodkladně do jednoho měsíce odevzdat pronajímateli. To je do konce ledna. Dle mého názoru však to bude muset být dlužná částka odpovídající výši třech nájmů. Tak jak je uvedeno v občanském zákoníku.

Povinností nájemce je doložit pronajímateli absenci příjmů z titulu pandemie. Pokud tak nájemce neučiní, neprodleně a bez zbytečného odkladu ochranné opatření se na něj vztahovat nebude. Ochrany se musí nájemce výslovně dovolat.

Pokud Vám vše nájemce doloží, nezbyvá Vám než doufat, že vše do konce roku řádně uhradí.

Nájemci skončila smlouva a nechce se vystěhovat. Odvolává se na pandemii, neboť si prý nemohl najít náhradní byt. Je možné ho vystěhovat?

Pokud se nájemce skutečně dostal do tíživé situace, byl bych shovívavý. Na druhou stranu musel nájemce vědět, že mu nájem končí a tak mohl předpokládat, že bude muset odejít. V současnosti kdy již skončil nouzový stav nic nebrání tomu aby se vystěhoval. Pokud tak neučiní, doporučuji

prostřednictvím svého právního zástupce podat žalobu na vyklizení předmětného bytu. V současnosti není problém najít přiměřený nájemní byt.

* * *

30. Obec, se kterou vlastním dům v České republice, mi zaslala nabídku na odkoupení jejího id. ¼ podíl na nemovitosti. Nabídka ale dle mého názoru neodpovídá tržní ceně. Jak se proti tomu můžu bránit? Musím takovou nabídku přijmout?

Danou nabídku určitě přijímat nemusíte. Záleží jen na Vaší svobodné vůli, zda chcete na tuto nabídku přistoupit či nikoliv. Obec se řídí cenovými předpisy a nelze s ní příliš vyjednávat. Mohlo by se Vám stát, že nemovitost prodá třetí osobě. Pokud ale nechcete ve spoluvlastnictví zůstat, můžete podat žalobu na zrušení a vypořádání vlastnictví k soudu. Bude na rozhodnutí soudu určit cenu obvyklou nemovitosti, a to prostřednictvím soudního znalce, který vypracuje odborné posouzení ceny nemovitosti.

Vždy ale doporučuji odborné právní zastoupení, jelikož tyto řízení mohou být složitá a velmi zdoluhavá.

31. Jsem spoluvlastníkem id. ¾ nemovitosti v České republice. Daná nemovitost je ve velmi špatném stavu a vyžaduje rekonstrukci. Druhý spoluvlastník s podílem id. ¼ ale nechce investovat. Jak mohu v takovém případě postupovat?

Nejlepší v tomto případě je uzavřít s druhým spoluvlastníkem dohodu. Pokud dohoda není možná, lze v případě investice či oprav nahradit projev vůle spoluvlastníka rozhodnutím soudu. Tento postup je ale zpravidla velmi zdoluhavý a určitě Vám doporučuji právní zastoupení.

Pokud by Vaše jednání směřovalo k odstranění škod po havárii, lze po druhém spoluvlastníkovi žádat nahrazení nákladů do výše jeho podílu.

Pokud ale nechcete ve spoluvlastnictví zůstat, můžete podat žalobu na zrušení a vypořádání vlastnictví k soudu. Toto učiníte prostřednictvím Vámi zvoleného právního zástupce.

JUDr. Jaroslav Horký
Sokolovská 6/85,
18600 Praha - Karlín

Tel. +420221719041,
Fax. +420221719059
Mob. +420602205400
jhorky@ak-hp.cz
www.ak-hp.cz

Archbishop Vigano and His Letter to President Trump

Under the authority of Pope Benedict the XVI, Archbishop Vigano was appointed as nuncio to Washington D.C. in 2011. In the years of studying politics including the assassination of JFK, history in general, and abuses against humanity (namely children), I found the following letter from Archbishop Vigano to correlate with my findings. The significance of Vigano's reference to Solve et Coagula is of dire importance. I had written a previous article of the satanic sculpture that was placed next to the Christmas Tree in Springfield Illinois' Capitol. A statue of Baphomet (demonic) has been seen across US Capitols. The statue commissioned by the Satanic Temple used Eliphas Levi's (an occultist and socialist) depiction of Baphomet. That depiction of Baphomet has Solve et Coagula written on its forearms. Solve et Coagula is Latin for dissolve and coagulate or separate and join together. In other words, take apart the good that the USA and the true Catholic Church stand for and put it back together as something completely different and sinister according to the evil infiltrators of both the Deep State Governments and the Deep Church that Archbishop Vigano writes of. The following is the letter from Archbishop Vigano. Saint Michael the Archangel... Pray for us.

By Jana Krcek

June 7, 2020 - Holy Trinity Sunday

Mr. President,

In recent months we have been witnessing the formation of two opposing sides that I would call *Biblical*: the children of light and the children of darkness. The children of light constitute the most conspicuous part of humanity, while the children of darkness represent an absolute minority. And yet the former are the object of a sort of discrimination which places them in a situation of moral inferiority with respect to their adversaries, who often hold strategic positions in government, in politics, in the economy and in the media. In an apparently inexplicable way, the good are held hostage by the wicked and by those who help them either out of self-interest or fearfulness.

These two sides, which have a *Biblical* nature, follow the clear separation between the offspring of the Woman and the offspring of the Serpent. On the one hand, there are those who, although they have a thousand defects and weaknesses, are motivated by the desire to do good, to be honest, to raise a family, to engage in work, to give prosperity to their homeland, to help the needy, and, in obedience to the Law of

God, to merit the Kingdom of Heaven. On the other hand, there are those who serve themselves, who do not hold any moral principles, who want to demolish the family and the nation, exploit workers to make themselves unduly wealthy, foment internal divisions and wars, and accumulate power and money: for them the fallacious illusion of temporal well-being will one day – if they do not repent – yield to the terrible fate that awaits them, far from God, in eternal damnation.

In society, Mr. President, these two opposing realities co-exist as eternal enemies, just as God and Satan are eternal enemies. And it appears that the children of darkness – whom we may easily identify with the *deep state* which you wisely oppose and which is fiercely waging war against you in these days – have decided to show their cards, so to speak, by now revealing their plans. They seem to be so certain of already having everything under control that they have laid aside that circumspection that until now had at least partially concealed their true intentions. The investigations already under way will reveal the true responsibility of those who managed the COVID emergency not only in the area of health care but also in politics, the economy, and the media. We will probably find that in this colossal operation of social engineering there are people who have decided the fate of humanity, arrogating to themselves the right to act against the will of citizens and their representatives in the governments of nations.

We will also discover that the riots in these days were provoked by those who, seeing that the virus is inevitably fading and that the social alarm of the pandemic is waning, necessarily have had to provoke civil disturbances, because they would be followed by repression which, although legitimate, could be condemned as an unjustified aggression against the population. The same thing is also happening in Europe, in perfect synchrony. It is quite clear that the use of street protests is instrumental to the purposes of those who would like to see someone elected in the upcoming presidential elections who embodies the goals of the *deep state* and who expresses those goals faithfully and with conviction. It will not be surprising if, in a few months, we learn once again that hidden behind these acts of vandalism and violence there are those who hope to profit from the dissolution of the social order so as to build a world without freedom: *Solve et Coagula*, as the Masonic adage teaches.

Although it may seem disconcerting, the opposing alignments I have described are also found in religious circles. There are faithful Shepherds who care for the flock of Christ, but there are also mercenary infidels who seek to scatter the flock and hand the sheep over to be devoured by ravenous wolves. It is not surprising that these mercenaries are allies of the children of darkness and hate the children of light: just as there is a *deep state*, there is also a *deep church* that betrays its duties and forswears its proper commitments before God. Thus the *Invisible Enemy*, whom good rulers fight against in public affairs, is also fought against by good shepherds in the ecclesiastical sphere. It is a spiritual battle, which I spoke about in my recent *Appeal* which was published on May 8.

For the first time, the United States has in you a President who courageously defends the right to life, who is not ashamed to denounce the persecution of Christians throughout the world, who speaks of Jesus Christ and the right of citizens to freedom of worship. Your participation in the *March for Life*, and more recently your proclamation of the month of April as *National Child Abuse Prevention Month*, are actions that confirm which side you wish to fight on. And I dare to believe that both of us are on the same side in this battle, albeit with different weapons.

For this reason, I believe that the attack to which you were subjected after your visit to the National Shrine of Saint John Paul II is part of the orchestrated media narrative which seeks not to fight racism and bring social order, but to aggravate dispositions; not to bring justice, but to legitimize violence and crime; not to serve the truth, but to favor one political faction. And it is disconcerting that there are Bishops – such as those whom I recently denounced – who, by their words, prove that they are aligned on the opposing side. They are subservient to the *deep state*, to globalism, to aligned thought, to the New World Order which they invoke ever more frequently in the name of a *universal brotherhood* which has nothing Christian about it, but which evokes the Masonic ideals of those who want to dominate the world by driving God out of the courts, out of schools, out of families, and perhaps even out of churches.

The American people are mature and have now understood how much the mainstream media does not want to spread the truth but seeks to silence and distort it, spreading the lie that is useful for the purposes of their masters. However, it is important that the good – who are the majority – wake up from their sluggishness and do not accept being deceived by a minority of dishonest people with unavowable purposes. It is necessary that the good, the children of light, come together and make their voices heard. What more effective way is there to do this, Mr. President, than by prayer, asking the Lord to protect you, the United States, and all of humanity from this enormous attack of the Enemy? Before the power of prayer, the deceptions of the children of darkness will collapse, their plots will be revealed, their betrayal will be shown, their frightening power will end in nothing, brought to light and exposed for what it is: an infernal deception.

Mr. President, my prayer is constantly turned to the beloved American nation, where I had the privilege and honor of being sent by Pope Benedict XVI as Apostolic Nuncio. In this dramatic and decisive hour for all of humanity, I am praying for you and also for all those who are at your side in the government of the United States. I trust that the American people are united with me and you in prayer to Almighty God.

United against the *Invisible Enemy* of all humanity, I bless you and the First Lady, the beloved American nation, and all men and women of good will.

+ Carlo Maria Viganò

Titular Archbishop of Ulpiana

Former Apostolic Nuncio to the United States of America

Looking for Jesus

Dear Mission Friends,

A nine-year old boy named Joshua decided to skip church one Sunday. His mother often told him that if he skipped church, he would miss a chance to see Jesus. But Joshua had been going to church all his life, and he had never seen Jesus.

Joshua's walk took him across the railroad tracks to a part of town where he had never been. He noticed that the houses were much bigger and fancier than those in the poor neighborhood where he lived. Then, Joshua found himself in front of the biggest, most beautiful church he had ever seen.

Joshua thought to himself, "This must be the church where Jesus goes." He heard beautiful music coming from inside. He remembered how his mother always talked about angels in heaven singing to Jesus. Now he was convinced that this must definitely be the place where Jesus was. Joshua walked in and took a seat.

Joshua scanned the crowd so he could spot Jesus. But as he was doing that, an usher tapped him on the shoulder because he knew that little Joshua came from the poor side of town. "Where are your parents?" asked the usher. "They are probably at church right now" replied Joshua. "Well, don't you think you should be with them?" the usher asked. Joshua explained how he saw this beautiful church and thought that Jesus must be here. "Well," replied the usher, "you really can't stay here. Go to your own church in your own neighborhood," and he escorted Joshua out the door. The little boy, with tears running down his face, shouted, "God, it isn't fair! All I wanted to do was to see Jesus, and they wouldn't even let me in!"

Joshua shuffled, staring at the sidewalk through his tears. Suddenly, he felt a hand on his shoulder. He turned around and, to his amazement, there was Jesus! The Lord smiled at Joshua, gave him a big hug, and said, "Don't be too upset, son. They wouldn't let me in there either."

Each of us, no matter what are our gifts and talents and passions, can certainly give a smile or be friendly to those who come into our community. How we treat the newcomer is what they will imagine our whole community is like.

Have we ever considered that Jesus may have the face of the stranger, the refugee, and the poor that come our way. What if I were in their shoes? Was I ever treated like Joshua in the story? No matter what, Jesus keeps calling you and me to treat others as we would have them treat us... (See Mt 7:12) That's how we "make of the world one family." That's an excellent way to make our Lent more meaningful and experience the resurrection and new life with the Lord at Easter.

With deep gratitude for all your generous love,

*Fr. Mark and
the Xaverian Missionaries*

From Newsletter
Xaverian Mission No.1/2020

Do země se propadnuvší zvon kostela sv. Klimenta a poklady ukryté na hoře Prácheň

Centrem raně středověkého osídlení u dnešního města Horažďovice byla náhorní plošina na hoře zvané Prácheň. Náhorní plošina má rozlohu 2,8 hektarů, její nejvyšší bod leží 504 m n. m. Horu obtéká v minulosti zlatonosná řeka Otava. Horu Prácheň najdete v Plzeňském kraji cca 2,5 km JZ směrem od města Horažďovice, a také cca 17 km SZ směrem od města Strakonice. Dnes je hora Prácheň a celé její okolí chráněnou přírodní rezervací.

Na hoře Prácheň se dnes nacházejí už jenom zbytky středověkého hradu. Předchůdcem mocného hradu Prácheň bylo raně středověké hradiště stejného jména. To bylo založeno už někdy ve 2. polovině 9. století. Archeologické průzkumy prokázaly, že obrannou hradbu raně středověkého hradiště tvořila čelní zeď, zhotovená z nasucho kladebních kamenů, široká 1,5 m. Na ni pak navazovala dřevo-hliněná konstrukce, široká 5,5 m. Před hradbou bývala berma (ochranný a také zpevňovací val) a mělký příkop. K původnímu hradišti patřila s ním sousedící vesnice, která byla domovem obslužného personálu a řemeslníků. Z vesnice se do dnešních dnů zachoval už jenom kostel, zasvěcený sv. Klimentovi.

Má se za to, že tento kostel sv. Klimenta je v pořadí devátým křesťanským kostelem, založeným v zemi zvané Čechy. Podle vyprávění starců byl vysvěcen samotným sv. Metodějem. Svatý arcibiskup Metoděj měl do těchto míst přicestovat na pozvání svého žáka sv. Gorazda, který tady měl nějaký čas působit. Horažďovice se po něm původně nazývaly Gorazdovice. Vyprávění starců nemusíme brát doslova. Svatý Gorazd zde mohl působit až po vyhnání žáků svatých věrozvěstů Konstantina-Cyryla a Metoděje z Moravy králem Svatoplukem I. Velikým...

V dobách raného feudalismu patřilo hradiště Prácheň českým panujícím knížatům. Hradiště se postupně stalo centrem velké správní oblasti, jmenem po něm získal Prácheňský kraj, který se rozkládal od města Příbrami až k jižní hranici země. Kostel sv. Klimenta na hoře Prácheň se tehdy stal významným správním centrem římskokatolické církve a sídlem církevního děkana. Na přelomu 14. a 15. století náleželo k prácheňskému děkanátu celkem 29 farností. Ještě v roce 1574 se prácheňské děkanství uvádí ve stejné rozloze. Ale už od třicátých let 13. století je možné sledovat postupný úpadek systému hradské správy země. Současně s úpadkem hradské správy klesala důležitost funkce

církevního děkana a význam prácheňského kostela.

Dnešní podoba kostela sv. Klimenta na hoře Prácheň je výsledkem pozdně gotické úpravy, provedené na přelomu 15. a 16. století. Tehdy došlo k radikální přestavbě staršího raně gotického kostela, pocházejícího z konce 13. století. Jakou podobu měl předchozí kostel, postavený někdy ve 2. polovině 9. století, dnes už nevíme. Víme jen, že archeologové v jeho okolí nacházejí stopy po kultuře ještě mnohem starší, až z doby halštatské.

Dnešní kostel sv. Klimenta na hoře Prácheň je jednoduší orientovaná církevní stavba. Presbytář zdobí nádherná křížová žebrová klenba. Pozdější barokní a novogotické úpravy v podobě soch a obrazů byly provedeny citlivě, původní vzhled interiéru kostela narušily. Dnes kostel sv. Klimenta na hoře Prácheň patří do farnosti města Horažďovice. Na hřbitově kolem kostela se stále ještě pohřbívá.

V časech panování českého knížete Bedřicha (1178–1189) byl roku 1184 na hradišti Prácheň kastelánem významný český šlechtic a zakladatel rodu Vítkovců pan Vítek I. z Přibice. Byl to předek Pánů z Růže. Později hradiště zpusťlo, někdy v polovině 13. století zcela zaniklo. V roce 1315 pan Bavor III. ze Strakonice začal na místě původního hradiště, se souhlasem českého krále Jana Lucemburského, stavět hrad Prácheň. Poté, co pan Bavor III. ze Strakonice o 2 roky později zemřel, vystřídala se na hradu Prácheň řada dalších majitelů.

Tak kupříkladu roku 1483 celé horažďovické panství koupil pan Jan ze Švamberka, ale ještě téhož roku se jeho novým majitelem stal pan Půta Švihovský z Rýzmburka. Ten nechal na počátku 16. století hrad Prácheň opravit. S tímto panem Půtou je spojena pověst o propadnuvším se kostelním zvonu, odlitým na zakázku pro kostel sv. Klimenta na hoře Prácheň.

Pan Půta Švihovský byl člověk vzdělaný, úctyhodný a zbožný. Ve vši počestnosti vykonával úřad zemského sudího. Měl však jednu neřest - byl to velký skrblik. A tak, když se rozhodl zvelebit starobylý kostelík na Prácheň, dlouho přemýšlel jak to udělat, aby ho to zvelebování nestálo mnoho peněz.

Nakonec našel řešení: Nechal odlít zvon, litcům zvon zaplatil, ale potom poručil svým poddaným, aby na hrad nosili peněžité dary. Když se po nějakém čase ukázalo, že na hradě vystavený zvon není ani z poloviny naplněn kovovými mincemi nařídil, že každý musí přispět. Svému drábovi poručil, aby finanční částky a jména dárců zapisoval. Když

ani to nepomohlo, pod hrozbou žaláře nechal prohledat obydlí všech svých poddaných. U jisté staré nemocné vdovy našli poslední 2 krejcare, které postačily jenom na nuznou její obživu.

Dráb starou paní přivedl na hrad a tam ji donutil, aby oba krejcare vhodila do zvonu. V zoufalé situaci stařena polohlasně utrousila: „Kéž by ses do země propadl!“ V tu chvíli, za strašného rachotu, se pod zvonce otevřela země a zvon zmizel nenávratně v útrobach skály. Na místě, kde se zvon propadl, je prý občas slyšet cinkání, jakoby někdo přepočítával penízky. A pan Půta Švihovský?

Za svoji lakotu a za to, že neměl s lidmi žádné slitování, bloudí jako duch kolem hradu. Možná je to on, kdo přepočítává od chudáků získané peníze.

Nejen zvon, naplněný mincemi, ale také domnělé poklady pod hradem Prácheň nenechaly mnohé odvážlivce klidně spát. Někteří z nich se na horu Prácheň vypravili o Štědrém dnu kolem půlnoci, kdy se prý otevírají všechny ukryté poklady. Ale neuspěli. Někteří utekli před rohatým býkem, kterého si ve tmě spletli s čertem, nebo utekli před ušatou sovou, které v noci svítí oči.

Našel se však jeden horažďovický občan, který si s krumpáčem, lopatou a pytle, přehozeným přes záda, vyšel před štědrovečerní půlnocí na horu Prácheň. Kopal v místě pod hradbami, kde údajně zahlédl modrý plamínek. Prokopával se až k velkému plochému kamenu. Když kámen odstranil, zahlédl ve skalní dutině sud plný zlaťáků. Vtom za sebou zaslechl výkřik: „Hoří, Horažďovice hoří!“ Vyběhl rychle na hradby, aby se podíval, jestli hoří také jeho dům. Ale město bylo klidné, nikde v něm nehořelo.

Rychle se chtěl vrátit k nalezenému pokladu, ale na opuštěném místě už nenašel nic. Nebyla tam ani stopa po jeho kopání. Zmizelo i jeho nářadí a pytel, který si přinesl s sebou. Jenom na hradbách se ozýval posměšný smích. Když zvedl hlavu, spatřil malého mužíčka, který se na něho škaredě šklebil. Vyděšený muž pak v šíleném strachu prchal k městu a už nemyslel na poklad, o který právě přišel.

Dnes už z hradu Prácheň zbyly jenom trosky, ale pověsti o něm žijí dál.

*Připravil Jiří Kachlík
Brno, Česká republika*

Foto na zadní straně:

Zřícenina hradu Prácheň a kostel svatého Klimenta na hoře Prácheň u Horažďovic

